

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS A TANÁCS 2009/29/EK IRÁNYELVE

(2009. április 23.)

a 2003/87/EK irányelvnek az üvegházhatású gázok kibocsátási egységei Közösségen belüli kereskedelmi rendszerének továbbfejlesztése és kiterjesztése tekintetében történő módosításáról

(EGT-vonatkozású szöveg)

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

tekintettel az Európai Közösséget létrehozó szerződésre és különösen annak 175. cikke (1) bekezdésére,

tekintettel a Bizottság javaslatára,

tekintettel az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság véleményére ⁽¹⁾,

tekintettel a Régiók Bizottságának véleményére ⁽²⁾,

a Szerződés 251. cikkében megállapított eljárásnak megfelelően ⁽³⁾,

mivel:

- (1) A 2003/87/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv ⁽⁴⁾ az üvegházhatású gázkibocsátás költséghatékony és gazdaságos módon történő csökkentésének előmozdítása érdekében létrehozta az üvegházhatású gázok kibocsátási egységei Közösségen belüli kereskedelmi rendszerét (közösségi rendszer).
- (2) Az Egyesült Nemzetek éghajlatváltozási keretegyezményének (UNFCCC) – amelyet az Európai Közösség részéről a 94/69/EK tanácsi határozattal ⁽⁵⁾ hagytak jóvá – alapvető célkitűzése az üvegházhatású gáz légköri koncentrációjának olyan szinten való stabilizálása, amely megakadályozza az éghajlati rendszer veszélyes, embertől eredő befolyásolását. E célkitűzés elérése érdekében az általános globális éves felszíni középhőmérséklet-emelkedés mértéke legfeljebb 2 °C-kal haladhatja meg az iparosodás előtti hőmérsékleti szintet. Az éghajlatváltozással foglalkozó kormányközi munkacsoport (IPCC) legfrissebb értékelő jelentése szerint a fenti cél elérése érdekében az üvegházhatású gázok globális kibocsátása 2020 után nem növekedhet tovább. Ehhez a Közösség növekvő erőfeszítéseire, a fejlett országoknak a kibocsátás csökkentésére irányuló folyamatba való gyors bevonására, és a fejlődő országok részvételének ösztönzésére van szükség.
- (3) A 2007. márciusi Európai Tanács határozottan elkötelezte magát amellett, hogy 2020-ra a Közösség legalább 20 %-kal, illetve – amennyiben más fejlett országok is vállalják a

kibocsátások hasonló csökkentését, valamint a gazdaságilag fejlettebb fejlődő országok kötelezettségeikhez és lehetőségeikhez mérten szintén megfelelően hozzájárulnak a folyamathoz – 30 %-kal az 1990. évi szint alá csökkenti az üvegházhatású gázok teljes kibocsátását. 2050-re az üvegházhatású gázok globális kibocsátását legalább 50 %-kal az 1990. évi szint alá kell csökkenteni. Minden gazdasági ágazatnak hozzá kell járulnia az említett kibocsátáscsökkentési célok eléréséhez, ideértve a nemzetközi tengerhajózást és a légi közlekedést is. A légi közlekedés e csökkentésekhez a közösségi rendszerhez való csatlakozás révén járul hozzá. Abban az esetben, ha 2011. december 31-ig a tagállamok nem fogadják el olyan, a Nemzetközi Tengerészeti Szervezet keretein belüli nemzetközi megállapodást, amelynek csökkentési célkitűzései között szerepelnek a nemzetközi tengeri kibocsátások, vagy a Közösség nem fogad el ilyen jellegű megállapodást az UNFCCC-n keresztül, a Bizottságnak 2013-as hatálybalépési célkitűzéssel javaslatot kell tennie arra, hogy a nemzetközi tengeri kibocsátások a harmonizált módszerekkel összhangban bekeverüljenek a Közösség csökkentési kötelezettségvállalásai közé. A javaslatnak a minimálisra kell csökkentenie a Közösség versenyképességét érintő hatásokat, figyelembe véve a lehetséges környezeti előnyöket.

- (4) Az Európai Parlament az éghajlatváltozásról tartott bali konferencia (COP 13 és COP/MOP 3) eredményéről szóló, 2008. január 31-i állásfoglalásában ⁽⁶⁾ emlékeztetett azon álláspontjára, miszerint az iparosodott országoknak kötelezettséget kell vállalniuk arra, hogy üvegházhatású gázaik kibocsátását 2020-ra legalább 30 %-kal, 2050-re pedig legalább 60–80 %-kal csökkentsék az 1990-es szinthez képest. Mivel várható, hogy a 2009-ben Koppenhágában tartandó COP 15 tárgyalások kimenetele pozitív lesz, az Európai Uniónak el kell kezdenie szigorúbb kibocsátáscsökkentési célokat kitűzni 2020-ra és az azt követő időszakra, illetve annak biztosítására kell törekednie, hogy 2013 után a közösségi rendszer szükség esetén lehetővé tegyen szigorúbb kibocsátási korlátozásokat az Unió az éghajlatváltozásról szóló jövőbeni nemzetközi megállapodáshoz (a továbbiakban: az éghajlatváltozásról szóló nemzetközi megállapodás) való hozzájárulásának részeként.
- (5) Az említett hosszú távú célkitűzések elérése érdekében célszerű meghatározni azt a kiszámítható menetrendet, amely szerint a közösségi rendszer hatálya alá tartozó létesítmények kibocsátását csökkenteni kell. Az üvegházhatású gázok kibocsátásának 20 %-kal az 1990. évi szint alá történő csökkentésére irányuló, a Közösség által vállalt kötelezettség költséghatékony teljesítéséhez az említett létesítményeknek kiosztott kibocsátási egységek számának 2020-ra 21 %-kal ezen intézmények 2005. évi kibocsátási szintje alá kell csökkennie.

⁽¹⁾ HL C 27., 2009.2.3., 66. o.

⁽²⁾ HL C 325., 2008.12.19., 19. o.

⁽³⁾ Az Európai Parlament 2008. december 17-i véleménye (a Hivatalos Lapban még nem tették közzé) és a Tanács 2009. április 6-i határozata.

⁽⁴⁾ HL L 275., 2003.10.25., 32. o.

⁽⁵⁾ HL L 33., 1994.2.7., 11. o.

⁽⁶⁾ HL C 68. E., 2009.3.21., 13. o.

- (6) A közösségi rendszer biztonságosságának és kiszámíthatóságának fokozása érdekében a 20 %-ot meghaladó teljes kibocsátáscsökkentés eléréséhez rendelkezéseket kell elfogadni a közösségi rendszer hozzájárulása mértékének növelésére, különös tekintettel az Európai Tanács által 2020-ra meghatározott 30 %-os csökkentési célkitűzésre, amelyet a veszélyes éghajlatváltozás megakadályozásához tudományos szempontból szükségesnek tartanak.
- (7) Amint a Közösség és harmadik országok megkötnek egy éghajlatváltozásról szóló nemzetközi megállapodást, amelyet összhangban 2012 után megfelelő globális intézkedéseket valósítanak meg, jelentős támogatást kell biztosítani az ezen országokban elért kibocsátáscsökkentés jóváírásához. E megállapodás megkötése előtt is fokozott mértékű biztonságot kell nyújtani a Közösségen kívülről származó keretek további felhasználhatósága tekintetében.
- (8) Míg az első kereskedelmi időszakban gyűjtött tapasztalatok feltárják a közösségi rendszer lehetőségeit, a második kereskedelmi időszakra vonatkozó nemzeti kiosztási tervek véglegesítése pedig 2012-re jelentős kibocsátáscsökkentést eredményez majd, a 2007-ben végzett felülvizsgálat megerősítette, hogy a kibocsátáskereskedelemről származó előnyök jobb kiaknázása, a belső piac torzulásának megakadályozása és a kibocsátáskereskedelmi rendszerek összekapcsolásának megkönnyítése érdekében feltétlenül szükség van egy összehangoltabb kibocsátáskereskedelmi rendszer létrehozására. Továbbá jobb tervezhetőséget kell biztosítani, valamint új ágazatok és gázok bevonásával bővíteni kell a rendszer hatókörét a szükséges befektetések ösztönzéséhez elengedhetetlen szén-dioxidár-jelzés megerősítése, valamint újabb kibocsátáscsökkentési lehetőségek felkínálása céljából, ami a kibocsátáscsökkentés összköltségének mérséklését és a rendszer nagyobb hatékonyságát eredményezi.
- (9) Az üvegházhatású gázok fogalmának meghatározását hozzá kell igazítani az UNFCCC legfrissebb jelentésében szereplő fogalom meghatározáshoz, és egyes üvegházhatású gázok esetében világosabbá kell tenni a globális felmelegedési potenciál megállapításának és frissítésének módját.
- (10) A közösségi rendszert egyéb olyan létesítményekre is ki kell terjeszteni, amelyek kibocsátása jelenleg érvényes nyomkövetési, jelentéstételi és hitelesítési követelményekkel azonos pontossággal nyomon követhető, jelenthető és hitelesíthető.
- (11) Amennyiben az üvegházhatású gázok kibocsátásának csökkentése érdekében hozott egyenértékű – különösen adóügyi – intézkedések az olyan kisebb létesítményekre is vonatkoznak, amelyek kibocsátása nem haladja meg az évi 25 000 tonna szén-dioxid-egyenérték küszöbértéket, léteznie kell olyan eljárásnak, amely lehetővé teszi a tagállamok számára, hogy az ilyen kisebb létesítményeket a kibocsátáskereskedelmi rendszerből kivegyék mindaddig, amíg az említett intézkedések alkalmazandók. A kórházak is mentességet kaphatnak egyenértékű intézkedések vállalása esetén. A rendszerből kivett, egy tonna szén-dioxid-egyenértékre jutó igazgatási költség csökkentése szempontjából – az egyszerűbb igazgatás miatt – ez a küszöbérték kínálja relatíve a legnagyobb nyereséget. Az ötéves kiosztási időszakokról való áttérés következtében, továbbá a biztonság és a kiszámíthatóság növelése érdekében rendelkezéseket kell megállapítani az üvegházhatású gázok kibocsátási engedélyei felülvizsgálatának gyakoriságára vonatkozóan. A tagállamok feladata olyan kis létesítményekre vonatkozó intézkedéseket javasolni, amelyek ugyanolyan mértékben járulnak hozzá a kibocsátások csökkentéséhez, mint a közösségi rendszer. Ilyen intézkedés lehet az adóztatás, az iparral kötött megállapodások vagy a szabályozás. Figyelembe véve a kisebb kibocsátók felesleges adminisztratív terhei csökkentésének szükségességét, az ezen irányelvnek való megfelelés érdekében a tagállamok elfogadhatnak egyszerűsített eljárásokat és intézkedéseket.
- (12) Az ezen irányelv alkalmazásával kapcsolatos információknak könnyen hozzáférhetőeknek kell lenniük, különösen a kis- és középvállalkozások számára.
- (13) A kibocsátási egységeknek a Közösség egészére kiterjedő mennyiségét a 2008 és 2012 közötti időszak felétől számítva egyenletesen csökkenteni kell, biztosítva, hogy a kibocsátáskereskedelmi rendszer fokozatos és kiszámítható kibocsátáscsökkentést eredményezzen az említett időszakban. A kibocsátási egységek éves csökkenésének a tagállamok által – a tagállamoknak a 2008 és 2012 közötti időszakra vonatkozó nemzeti kiosztási tervéről szóló bizottsági határozatok alapján – kibocsátott kibocsátási egységek 1,74 %-ával azonos mértékűnek kell lennie annak érdekében, hogy a közösségi rendszer költséghatékony módon járuljon hozzá a kibocsátások vonatkozásában a Közösség által 2020-ra vállalt legalább 20 %-os kibocsátáscsökkentési kötelezettség teljesítéséhez.
- (14) A fenti hozzájárulás a közösségi rendszerben 2020-ra vállalt, a 2005-ben jelentett szinthez képest 21 %-os kibocsátáscsökkentésnek felel meg, ideértve a 2005 és 2007 közötti időszaktól a 2008 és 2012 közötti időszakig kibővült hatókör, valamint a kereskedelmi ágazatra vonatkozó – a 2008 és 2012 közötti időszak tekintetében a bolgár és román nemzeti kiosztási terv értékelésére használt – 2005. évi kibocsátási adatok hatását is, amelynek alapján 2020-ban legfeljebb 1 720 millió kibocsátási egységet adnak majd ki. A pontos kibocsátott mennyiségeket azt követően számítják ki, hogy a tagállamok – a 2008 és 2012 közötti időszakra vonatkozó nemzeti kiosztási terveikről szóló bizottsági határozatok szerint – kiadták a kibocsátási egységeket, mivel egyes létesítmények esetében a kiosztás jóváhagyásának feltétele az adott létesítmény kibocsátásának előzetes igazolása és ellenőrzése. A 2008 és 2012 közötti időszakra érvényes kibocsátási egységek kiadását követően a Bizottság közzéteszi a Közösség egészére vonatkozó kibocsátási mennyiséget. A Közösség egészére vonatkozó mennyiséget ki kell igazítani azon létesítmények vonatkozásában, amelyeket a 2008 és 2012 közötti időszakban vagy 2013-tól bevonnak vagy kizárnak a közösségi rendszerből.
- (15) A Közösség gazdasága által teendő további erőfeszítések többek között azt is megkövetelik, hogy a felülvizsgált közösségi rendszer lehetőség szerint a legnagyobb gazdasági hatékonysággal és a Közösségen belül teljesen harmonizált feltételek alapján működjön. Ezért az árverés útján történő értékesítésnek kell a kiosztás alapulvének lennie, tekintettel arra, hogy az árverés útján történő értékesítés a

leegyszerűsített és egyben a leghatékonyabbnak tartott rendszer. Ez a módszer kiküszöböli a váratlan nyereséget, továbbá a meglévő létesítményekkel azonos versenyjogi feltételeket biztosít az új belépőknek és az átlagosnál jobban növekvő gazdaságoknak.

- (16) A közösségi rendszer környezetvédelmi és igazgatási hatékonyságának fenntartása, a verseny torzulásának és az új belépők részére fenntartott tartalékok gyors kimerülésének elkerülése érdekében harmonizálni kell az új belépőkre vonatkozó szabályokat, hogy valamennyi tagállamban ugyanazt a megközelítést fogadják el, különösen a létesítmények „jelentős bővítései” kapcsán. Ezért a jelen irányelv harmonizált végrehajtási szabályainak elfogadására vonatkozó rendelkezéseknek is szerepelniük kell az irányelvben. Ezekben a szabályokban – ahol csak lehetséges – a jelentős bővítést a létesítmény meglévő beépített kapacitásának legalább 10 %-os bővítéseként, vagy a beépített kapacitás növekedéséhez kapcsolódóan a létesítmény kibocsátásának lényeges növekedéseként kell meghatározni. Az új belépők részére fenntartott tartalékból történő kiosztásra csak a létesítmény jelentős bővítése kapcsán kerülhet sor.
- (17) Minden tagállamnak jelentős befektetéseket kell eszközölnie gazdasága szén-dioxid-intenzitásának 2020-ra megvalósuló csökkentése érdekében, és ez azon tagállamoktól, ahol az egy főre jutó jövedelem jelentősen a közösségi átlag alatt marad, illetve amelyek gazdasága felzárkózni igyekszik a gazdagabb tagállamokhoz, jelentős erőfeszítéseket követel az energiahatékonyság javítása érdekében. A Közösség gazdaságának biztonságos és fenntartható kis szén-dioxid-kibocsátású gazdasággá történő átalakítása során a Közösségen belüli versenytorzulás kiküszöbölésének és a legnagyobb mértékű gazdasági hatékonyság biztosításának célkitűzései nem egyeztethetők össze azzal, hogy a közösségi rendszerben működő gazdasági ágazatok eltérő bánásmódban részesüljenek az egyes tagállamokban. Ezért más mechanizmusokat kell kidolgozni a viszonylag alacsony egy főre jutó jövedelemmel és nagyobb növekedési kilátásokkal rendelkező tagállamok számára. Az árverés útján értékesítendő teljes kibocsátási egység-mennyiség 88 %-át az említett tagállamok részére kell kiosztani olyan arányban, amely megfelel a 2005. évi kibocsátás vagy a 2005 és 2007 közötti időszak átlaga közül a magasabb értéknek a közösségi rendszerben. A teljes mennyiség 10 %-át egyes tagállamok javára kell kiosztani a szolidaritás és a Közösségen belüli gazdasági növekedés érdekében, és azt a kibocsátások csökkentésére, valamint az éghajlatváltozás hatásaihoz való alkalmazkodásra kell felhasználni. Az említett 10 % kiosztásánál figyelembe kell venni a tagállamokban a 2005-ben elért egy főre jutó jövedelem szintjét és a tagállamok növekedési kilátásait, így annak az alacsonyabb jövedelmi szinttel és nagyobb növekedési kilátásokkal rendelkező tagállamoknak kell kedveznie. A Közösség egy főre jutó átlagos jövedelmi szintjénél több mint 20 %-kal magasabb átlagos jövedelmi szinttel rendelkező tagállamoknak hozzá kell járulniuk a kiosztáshoz, kivéve azt az esetet, amikor a teljes csomagnak – a Bizottságnak az EU éghajlatváltozásra és megújuló energiára vonatkozó 2020-ig terjedő célkitűzéseire irányuló végrehajtási intézkedéscsomagot kísérő hatástanulmányában megbecsült – közvetlen költsége meghaladja a bruttó hazai termék 0,7 %-át. Az árverezendő teljes kibocsátási egység-mennyiség további 2 %-át ki kell osztani azon tagállamok között, amelyek üvegházhatású gázkibocsátása 2005-ben

legalább 20 %-kal alacsonyabb volt, mint a Kiotói Jegyzőkönyv alapján rájuk vonatkozó alapérvben.

- (18) Tekintettel az éghajlatváltozás elleni küzdelemhez és az éghajlatváltozás elkerülhetetlen hatásaihoz való alkalmazkodáshoz szükséges jelentős erőfeszítésekre, helyénvaló, hogy a kibocsátási egységek árverés útján történő értékesítéséből származó bevétel legalább 50 %-át kötelezően a következőkre használják fel: az üvegházhatású gázok kibocsátásának csökkentése, az éghajlatváltozás hatásaihoz való alkalmazkodás, a kibocsátás csökkentésével és az alkalmazkodással kapcsolatos kutatás és fejlesztés finanszírozása, megújuló energiaforrások kifejlesztése az Unió azon kötelezettségvállalásának teljesítése érdekében, hogy 2020-ra 20 %-ban megújuló energiaforrásokat fog felhasználni, továbbá az Európai Unió azon kötelezettségvállalásának teljesítése érdekében, hogy 2020-ra 20 %-kal növeli az energiahatékonyságot, az üvegházhatású gázok környezetbarát elkülönítése és geológiai tárolása, hozzájárulás a globális energiahatékonysági és megújulóenergia-alaphoz, valamint a pozmani Éghajlatváltozást Alkalmazkodási Alaphoz, az erdőirtás megakadályozására és a fejlődő országokban megvalósítandó alkalmazkodás elősegítésére irányuló intézkedések, valamint a szociális vonatkozások kezelése, mint például a villamosenergia-árak lehetséges emelkedésének hatása az alacsony és közepes jövedelemmel rendelkező háztartásokban. Ez az arány jelentősen alatta marad az állami hatóságoknak az árverés útján történő értékesítés során elért nettó bevételére vonatkozó várakozásoknak, figyelemmel a társasági adóból származó bevétel lehetséges csökkenésére. Ezen túlmenően a kibocsátási egységek árverés útján történő értékesítéséből származó bevételt a közösségi rendszer irányításával kapcsolatos igazgatási költségek fedezésére kell fordítani. Ennek az irányelvnek rendelkezéseket kell bevezetnie az árverés útján történő értékesítésből származó pénzeszközök fenti célú felhasználásának nyomon követéséről. A pénzeszközök felhasználására vonatkozó tájékoztatás nem mentesíti a tagállamokat a Szerződés 88. cikkének (3) bekezdésében megállapított, az egyes nemzeti intézkedések bejelentésére vonatkozó kötelezettségük teljesítése alól. Ezen irányelv nem befolyásolja az állami támogatásokkal kapcsolatos, a Szerződés 87. és 88. cikkének megfelelően lefolytatható jövőbeni eljárások eredményét.
- (19) Következésképpen 2013-tól főszabályként a teljes mennyiséget árverés útján kell értékesíteni a villamosenergia-ágazat esetében, figyelembe véve annak lehetőségeit a szén-dioxid-kibocsátás növekvő költségének áthárítására, továbbá nem adható ingyenes kiosztás a CO₂-megkötésre és -tárolásra, mivel ezt a tevékenységet azzal kell ösztönözni, hogy a tárolt kibocsátások ellenében nem kell kibocsátási egységeket leadni. A verseny torzulásának megakadályozása érdekében a villamosenergia-termelők a távfűtésre és távhűtésre, illetve a hasznos hőigényen alapuló kapcsolt energiatermelés belső energiapiacra való támogatásáról szóló, 2004. február 11-i 2004/8/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvben ⁽¹⁾ meghatározott nagy hatásfokú kapcsolt energiatermelési rendszerekben előállított hőre és hűtésre vonatkozóan ingyenes kiosztásban részesülhetnek akkor, ha a más ágazatok létesítményei által előállított ilyen hőre vonatkozóan ingyenes kiosztásra kerül sor.

⁽¹⁾ HL L 52., 2004.2.21., 50. o.

- (20) A CO₂-megkötést és tárolást, valamint az új megújulóenergia-technológiákat hosszú távon leginkább az ösztönzi, hogy a kibocsátási egységeket nem kell leadni a tartósan tárolt vagy elkerült CO₂-kibocsátások után. Ezenkívül az első kereskedelmi rendszerek és az innovatív megújulóenergia-technológiák bemutatásának meggyorsítása érdekében az új belépők tartalékából egységeket kell elkülöníteni az elegendő mennyiségben tárolt vagy elkerült CO₂-tonnák garantált díjazásának biztosítására az Unió első ilyen létesítményei számára, feltéve, hogy megállapodás született a tudásmegosztásról. A többletfinanszírozást azon megfelelő nagyságrendű projektek számára kell biztosítani, amelyek innovatív jellegűek, és amelyek jelentős társfinanszírozásban részesülnek a vonatkozó beruházási költségek elviekben több mint felét fedező és a projekt megvalósíthatóságát figyelembe vevő üzemeltető részéről.
- (21) A közösségi rendszer hatálya alá tartozó más ágazatok esetében olyan átmeneti rendszert kell bevezetni, amelyben a 2013. évi ingyenes kiosztás a 2005 és 2007 közötti időszakban a teljes közösségi kibocsátási egység-mennyiség annyi százalékának megfelelő összeg 80 %-a, amennyit az említett létesítmények a teljes éves közösségi kibocsátási egység-mennyiséghez viszonyítva kibocsátottak. Ezt követően az ingyenes kiosztást minden évben egyenlő összegekkel kell csökkenteni, ami 2020-ban 30 %-os ingyenes kiosztást eredményez, azzal a céllal, hogy 2027-re elérjék az ingyenes kiosztás megszűnését.
- (22) A karbonpiac és a villamosenergia-piac szabályos működésének biztosítása érdekében a 2013 utáni időszakra vonatkozó kibocsátási egységek árverését 2011-ig el kell kezdeni, és annak jó előre meghatározott, egyértelmű és objektív szabályokra kell támaszkodnia.
- (23) A Közösségben fennálló verseny torzulásainak csökkentése érdekében a létesítmények részére átmenetileg ingyenesen kiosztott mennyiséget a Közösség egészére kiterjedő, összehangolt szabályok („előzetes referenciaértékek”) szerint kell meghatározni. A szabályoknak figyelemmel kell lenniük az üvegházhatású gázokkal kapcsolatos és leginkább energiahatékony műszaki megoldásokra, a helyettesítő megoldásokra, az alternatív termelési eljárásokra, a biomassza felhasználására, a megújuló energiaforrásokra és a CO₂ elkülönítésére és tárolására. Ezek a szabályok nem ösztönözhetik a kibocsátás növelését, és biztosítaniuk kell, hogy az érintett kibocsátási egységek egyre növekvő hányadát árverés útján értékesítsék. A kiosztandó mennyiségeket a piac megfelelő működése érdekében a kereskedelmi időszak kezdete előtt rögzíteni kell. A harmonizált szabályok figyelembe vehetik az éghető hulladékgázok felhasználásához kapcsolódó kibocsátásokat is, ha e hulladékgázok keletkezése elkerülhetetlen az ipari eljárás során; e tekintetben a szabályok rendelkezhetnek arról, hogy az érintett hulladékgázokat égető létesítmények vagy a gázokat kibocsátó létesítmények üzemeltetői számára ingyenesen osszák ki kibocsátási egységeket. A kiosztásnak meg kell akadályoznia a verseny indokolatlan torzulását az ipari létesítményeknek szállított villamos energia, távhő és hűtés piacain. Meg kell továbbá akadályoznia az ugyanazon üzemeltető által működtetett létesítményekben, illetve a kiszervezett létesítményekben végzett ipari tevékenységek közötti verseny indokolatlan torzulását. A szabályoknak az átmenetileg ingyenes kiosztásban részesülő
- meglévő létesítményekkel azonos tevékenységet folytató új belépőkre is vonatkozniuk kell. A belső piaci verseny torzulásainak megakadályozása érdekében az új belépők villamosenergia-termelésére ingyenes kiosztás nem nyújtható. Azokat a kibocsátási egységeket, amelyek az új belépők részére elkülönített tartalékban 2020-ban megmaradnak, árverés útján kell értékesíteni.
- (24) A Közösség továbbra is vezető szerepet játszik egy olyan, az éghajlatváltozásról szóló nagyszabású nemzetközi megállapodás tárgyalása során, amelynek célja a globális hőmérséklet-emelkedés 2 °C-ban történő korlátozásának elérése, és amelyet az UNFCCC részes feleinek tizenharmadik konferenciáján elért eredmények és a Kiotói Jegyzőkönyv részes feleinek Balin, Indonéziában 2007. december 3–14. között rendezett harmadik ülésén elért eredményei is ösztönöznek. Amennyiben más fejlett országok és a nagy üvegházhatású gázkibocsátók nem lesznek részesei ennek a nemzetközi megállapodásnak, ez az olyan harmadik országokban történő üvegházhatású gázkibocsátás emelkedéséhez vezethet, ahol az iparágra nem vonatkoznak hasonló, üvegházhatású gázkibocsátással kapcsolatos szén-dioxid-kibocsátási korlátozások („szénszivárgás”), és ezzel egyidejűleg a Közösségben működő egyes energiaigényes, a nemzetközi versenynek kitett ágazatok és alágazatok gazdasági hátrányba kerülhetnek. Ez alááshatja a közösségi fellépések környezeti integritását és eredményességét. A szénszivárgás elleni fellépésként a Közösségnek 100 %-ig ingyenes kiosztásban kell részesítenie az adott feltételeket teljesítő ágazatokat és alágazatokat. Az említett ágazatok és alágazatok meghatározását, valamint a szükséges intézkedéseket ismételtelen értékelni kell majd, biztosítva, hogy cselekvésre csak a szükséges esetben kerüljön sor, és elkerülendő a túlkompenzáció. Azoknak az ágazatoknak és alágazatoknak az esetében, ahol alappal feltehető, hogy a szénszivárgás kockázata más módon nem zárható ki, és ahol a hatékonyan termelt villamos energiára fordítják a termelési költségek nagy hányadát, az intézkedés során – a teljes kibocsátási egység-mennyiség megváltoztatása nélkül – figyelembe vehető a termelési folyamat során elfogyasztott villamos energia mennyisége. Kiindulásképpen a szénszivárgás kockázatát ezekben az ágazatokban vagy alágazatokban a háromjegyű (NACE-3) kódok alapján vagy adott esetben, amennyiben rendelkezésre állnak megfelelő adatok, a négyjegyű (NACE-4) kódok alapján kell értékelni.
- (25) A Bizottságnak ezért 2010. június 30-ig felül kell vizsgálnia a helyzetet, konzultálnia kell valamennyi érintett szociális partnerrel, és – a nemzetközi tárgyalások eredményére figyelemmel – jelentést kell benyújtania, amelyhez csatolja majd az esetleges javaslatait. Ezzel összefüggésben a Bizottságnak 2009. december 31-ig meg kell határoznia, hogy melyek azok az energiaigényes ipari ágazatok vagy alágazatok, ahol a szénszivárgás valószínűsíthető. A Bizottság elemzésének alapját annak értékelése képezi, hogy az iparágak valóban képtelenek-e jelentős piacirészesedés-veszteség nélkül áthárítani az igényelt kibocsátási egységeknek a termékek árában megjelenő költségét a Közösségen kívül működő olyan létesítményekre, amelyek nem tesznek hasonló lépéseket kibocsátásuk csökkentése érdekében. A szénszivárgás

kockázatának jelentős mértékben kitett, energiaigényes iparágak nagyobb mennyiségű ingyenes kiosztásban részesülhetnek, vagy be lehetne vezetni egy hatékony széndioxid-kiegyenlítő rendszert, amely egyenlő elbánásban részesítené a Közösség területén működő, jelentős szénzivatárgási kockázattal járó létesítményeket és a harmadik országbeli hasonló létesítményeket. Egy ilyen rendszer olyan követelményeket alkalmazhatna az importőrökre vonatkozóan, amelyek nem lennének kevésbé kedvezőek, mint a Közösség területén működő létesítményekre alkalmazott előírások – ilyen lehetne például a kibocsátási egységek leadásának kötelezővé tétele. Az intézkedéseknek minden esetben összhangban kellene állniuk az UNFCCC elveivel, különösen a közös, de differenciált felelősség és lehetőségek elvével, tekintettel a legkevésbé fejlett országok (LDC-k) helyzetére. Az intézkedésnek továbbá összhangban kell állnia a Közösség nemzetközi kötelezettségeivel, ideértve a WTO-egyezmény követelményeit is.

- (26) Az Európai Tanácsban a szénzivatárgás jelentős kockázatának kitett ágazatok vagy alágazatok meghatározásáról folyó vita rendkívüli jellegű, és semmiképpen sem befolyásolja a Szerződés 202. cikke értelmében a Bizottságra ruházott végrehatási hatáskör gyakorlására vonatkozó eljárásokat.
- (27) A tagállamok szükségesnek ítélik olyan létesítményeknek a villamosenergia-árakban megjelenő, üvegházhatású gázkibocsátással kapcsolatos költségeikre vonatkozó ideiglenes kompenzálását, amelyekről megállapították, hogy jelentős szénzivatárgási kockázatnak vannak kitéve. Ilyen támogatás csak akkor adható, ha az szükséges és arányos, és biztosítani kell, hogy továbbra is megmaradjanak az energiamegtakarítást és a kereslet terén a szürkéről a zöld energiára váltást előmozdító közösségi ösztönzők.
- (28) A Közösségen belüli egyenlő versenyfeltételek biztosítása érdekében össze kell hangolni a közösségi rendszerben működő üzemeltetők által a Közösségen kívüli kibocsátáscsökkentésért kapott jóváírások felhasználását. A Kiotói Jegyzőkönyv mennyiségileg meghatározott kibocsátási célokat állapít meg a fejlett országok számára a 2008 és 2012 közötti időszakra, és előírja hitelesített kibocsátáscsökkentések (CER) tiszta fejlesztési mechanizmus (CDM) projektek útján, és kibocsátáscsökkentési egységek (ERU) közös végrehajtású (KV) projektek útján történő létrehozását, valamint a fejlett országok által az említett célokra történő felhasználását. Míg a kiotói keretrendszer 2013-tól nem teszi lehetővé új, mennyiségileg meghatározott kibocsátási célkitűzések nélküli ERU-k létrehozását a fogadó országok számára, CDM-egységek felvételére továbbra is lehetőség van. Az éghajlatváltozásról szóló nemzetközi megállapodás létrejöttét követően azonban rendelkezni kell a megállapodást megerősítő országokból származó CER és ERU kiegészítő felhasználásáról. Ilyen megállapodás hiányában a CER-ek és ERU-k további felhasználásáról való rendelkezés tönkretenné ezen ösztönzőket, és megnehezítené a megújuló energiaforrások növekvő mértékű használatára vonatkozó közösségi célkitűzések megvalósítását. A CER-ek és ERU-k felhasználásának összhangban kell állnia a Közösség által meghatározott céllal, miszerint

2020-ra az energia 20 %-át megújuló energiaforrásokból állítja elő, továbbá elő kell mozdítania az energiahatékonyságot, az innovációt és a technológiai fejlődést. Amennyiben e célok elérésével összhangban áll, meg kell fontolni azt a lehetőséget, hogy harmadik országokkal olyan megállapodásokat kössenek a kibocsátáscsökkentés ösztönzése tárgyában, amelyek további valós csökkenést eredményeznek az üvegházhatású gázok kibocsátása területén, és ezzel egyidejűleg serkentik a Közösség területén alapított társaságok innovációs tevékenységét és a harmadik országok technológiai fejlődését. Az ilyen megállapodásokat egynél több ország megerősítheti. A megfelelő tartalmú, éghajlatváltozásra vonatkozó nemzetközi megállapodás Közösség általi jóváhagyását követően a harmadik országbeli projektekből származó jóváírásokhoz való hozzáférést a közösségi rendszeren keresztül elérendő kibocsátáscsökkentési szint emelkedésével párhuzamosan növelni kell.

- (29) A kiszámíthatóság érdekében biztosítani kell az üzemeltetőket arról, hogy 2012 után is felhasználhatják a – közösségi rendszerben a 2008 és 2012 közötti időszakban felhasználható projekt típusokból származó – CER-eket és ERU-kat a 2008 és 2012 közötti időszakban számukra engedélyezett szintből megmaradt rész erejéig. Mivel a tagállamok nem vihetik át a kötelezettségvállalási időszakok között – nemzetközi megállapodások alapján – az üzemeltetők által kezelt CER-eket és ERU-kat (CER-ek és ERU-k „átvitel”) 2015 előtt, és ezt követően is kizárólag akkor, ha a tagállamok – az ilyen egységek átvitelére vonatkozó korlátozott jogokkal – lehetővé teszik az említett CER-ekkel és ERU-kkal folytatott kereskedelmet, biztosítékot kell nyújtani, kötelezve a tagállamokat annak engedélyezésére, hogy az üzemeltetők a 2012 előtti kibocsátáscsökkentésre kiadott CER-eket és ERU-kat 2013-tól érvényes kibocsátási egységekre cserélhessék. Mivel azonban a tagállamok nem kötelesek elfogadni azokat a CER-eket és ERU-kat, amelyeket nem feltétlenül tudnak felhasználni fennálló nemzetközi kötelezettségeik teljesítéséhez, e követelmény legfeljebb 2015. március 31-ig alkalmazható. Az üzemeltetőket szintén biztosítani kell a 2013 előtt létrehozott projektekből származó 2013 utáni kibocsátáscsökkentéssel kapcsolatos CER-ek vonatkozásában. Fontos, hogy az üzemeltetők által felhasznált, projektekből származó egységek valódi, ellenőrizhető, többletet jelentő, tartós kibocsátáscsökkentést képviseljenek, egyértelmű fenntartható fejlődési előnyökkel járnak, és ne okozzanak jelentős negatív környezeti vagy társadalmi hatásokat. Olyan eljárást kell kidolgozni, amely lehetővé teszi bizonyos projekt típusok kizárását.
- (30) Abban az esetben, ha az éghajlatváltozásra vonatkozó nemzetközi megállapodás megkötése késedelmet szenved, elő kell írni annak lehetőségét, hogy harmadik országokkal kötött megállapodásokon keresztül a minőségi projektekből származó jóváírásokat a közösségi rendszerben használják fel. Az ilyen – akár két-, akár többoldalú – megállapodások lehetővé tehetik, hogy a közösségi rendszerben továbbra is elismerjék az olyan projekteket, amelyek 2012-ig ERU-kat állítottak elő, de erre a kiotói keretrendszerben már nincs lehetőségük.

- (31) A legkevésbé fejlett országok különösen érzékenyek az éghajlatváltozás hatásaira, míg az üvegházhatású gázok kibocsátásainak csak igen alacsony szintjéért felelősek. Ezért különösen előtérbe kell helyezni a legkevésbé fejlett országok igényeit akkor, amikor az árverés útján történő értékesítésből származó bevételeket arra használják fel, hogy megkönnyítsék a fejlődő országoknak az éghajlatváltozás hatásaihoz való alkalmazkodását. Mivel ezekben az országokban igen kevés CDM-projektet hoztak létre – amennyiben e projektek egyértelműen többletet jelentenek és hozzájárulnak a fenntartható fejlődéshez –, még éghajlatváltozásról szóló nemzetközi megállapodás hiányában is célszerű biztosítani őket a 2012 után az ezekben az országokban megkezdett projektekből eredő jóváírások elfogadásáról. E jogosultságnak 2020-ig kell megilletnie a legkevésbé fejlett országokat, feltéve, hogy addig vagy megerősítettek egy, az éghajlatváltozásról szóló nemzetközi megállapodást, vagy pedig kétoldalú vagy többoldalú megállapodást kötöttek a Közösséggel.
- (32) Amint létrejön egy, az éghajlatváltozásról szóló nemzetközi megállapodás, a jelenleg a közösségi rendszerben megvalósuló további csökkentések legfeljebb felét kitevő további egységek felhasználhatóvá válnak, és a harmadik országból származó kiváló minőségű CDM-egységeket csak akkor szabad a közösségi rendszerbe befogadni 2013-tól kezdve, ha az említett országok megerősítették a nemzetközi megállapodást.
- (33) A Közösségnek és tagállamainak csak akkor szabad projekttevékenységeket engedélyezniük, ha a projekt valamennyi résztvevőjének székhelye olyan országban van, amely megkötötte az ilyen projektekre vonatkozó nemzetközi megállapodást – megakadályozva ezzel az ilyen nemzetközi megállapodásban nem részes államokban letelepedett vállalatok „potyázását” –, vagy ha ezeknek a vállalatoknak a székhelye olyan harmadik országokban, illetve szövetségi szint alatti vagy regionális egységben található, amelyek a közösségi rendszerhez kapcsolódnak.
- (34) Az a tény, hogy az irányelv egyes rendelkezései egy nemzetközi éghajlatváltozási megállapodás Közösség általi jóváhagyására utalnak, nem érinti az említett megállapodás tagállamok általi megkötését.
- (35) A tapasztalatokra figyelemmel a közösségi rendszernek a kibocsátások nyomon követésével, jelentésével és hitelesítésével kapcsolatos rendelkezéseit javítani kell.
- (36) Az Uniónak ki kell dolgoznia egy nemzetközileg elismert rendszert az erdőirtás csökkentésére, valamint az erdőtelépítés és újraerdősítés fokozására, követve a pénzügyi mechanizmusok kidolgozására vonatkozó célkitűzést az UNFCC keretében, és figyelembe véve a már létező megállapodásokat; a rendszernek részét kell képeznie egy működőképes, hatékony, méltányos és koherens pénzügyi struktúrájának az éghajlatváltozásról tartott koppenhágai konferencián (COP 15 és COP/MOP 5) aláírandó, nemzetközi éghajlat-változási megállapodás keretében.
- (37) Annak egyértelművé tétele érdekében, hogy a kazánok, égetőművek, turbinák, fűtőberendezések, kohók, égetők, kalcináló- és égetőkemencék, szárítók, motorok, üzemaanyagcellák, vegyi tüzelőberendezések, fáklyázók, és hő- vagy katalitikus utánégetők valamennyi fajtája a 2003/87/EK irányelv hatálya alá tartozik, az irányelvet ki kell egészíteni a „tüzelés” fogalom meghatározásával.
- (38) Annak biztosítása érdekében, hogy a kibocsátási egységek a Közösségen belüli személyek között korlátozás nélkül átruházhatók legyenek, továbbá annak biztosítása érdekében, hogy a közösségi rendszer harmadik országbeli, illetve szövetségi szint alatti vagy regionális egységbeli kibocsátáskereskedelmi rendszerekkel összekapcsolható legyen, 2012 januárjától kezdve a kibocsátási egységeket az üvegházhatású gázok Közösségen belüli kibocsátásának nyomon követését szolgáló rendszerről és a Kiotói Jegyzőkönyv végrehajtásáról szóló, 2004. február 11-i 280/2004/EK európai parlamenti és tanácsi határozat ⁽¹⁾ értelmében létrehozott közösségi jegyzékben kell vezetni. Ennek nem szabad kihatással lennie a közösségi rendszer hatálya alá nem tartozó kibocsátásokra vonatkozó nemzeti kibocsátási egység-forgalmi jegyzékek fenntartására. A közösségi jegyzéknek ugyanazt a szolgáltatási minőséget kell biztosítania, mint a nemzeti jegyzékeknek.
- (39) 2013-tól kezdve a CO₂ környezetvédelmi szempontból biztonságos elkülönítésének, szállításának és geológiai tárolásának harmonizált módon kell a közösségi rendszer hatálya alá tartoznia.
- (40) Rendelkezéseket kell elfogadni annak érdekében, hogy lehetővé váljon a kibocsátási egységek kölcsönös elismerése a közösségi rendszer és az üvegházhatású gázok kibocsátásának olyan más kötelező erejű – harmadik országbeli, illetve szövetségi szint alatti vagy regionális egységbeli – kereskedelmi rendszerei között, amelyek korlátozzák az abszolút kibocsátásokat.
- (41) Az Unióval szomszédos harmadik országokat a közösségi rendszerhez való csatlakozásra kell buzdítani, amennyiben megfelelnek ennek az irányelvnek. A Bizottságnak minden erőfeszítést meg kell tennie a tagjelölt országokkal és a potenciális tagjelölt országokkal, valamint az európai szomszédságpolitika alá tartozó országokkal folytatott tárgyalásokon és a pénzügyi és technikai segítségnyújtás biztosítása során e cél előmozdítása érdekében. Ez megkönnyítené a technológia és az ismeretek átadását ezen országoknak, ami a gazdasági, környezeti és társadalmi előnyök mindenki számára történő biztosításának fontos eszköze.
- (42) Az irányelvnek biztosítania kell olyan megállapodások megkötését, amelyek célja a kibocsátási egységek elismerése a közösségi rendszer és a kibocsátást abszolút összkvóta megállapításával szabályozó, kötelező erejű, az üvegházhatású gázkibocsátással való kereskedést lehetővé tévő, a közösségi rendszerrel összhangban lévő rendszerek között, figyelembe véve a környezetvédelmi törekvés szintjét, valamint egy szilárd és összehasonlítható kibocsátásnyomonkövetési, -jelentési és -hitelesítési mechanizmus, illetve megfeleltetési rendszer meglétét.

(1) HL L 49., 2004.2.19., 1. o.

- (43) Figyelembe véve a közösségi rendszerben szerzett tapasztalatokat, lehetővé kell tenni, hogy a tagállamok kibocsátási egységeket adjanak ki olyan projektek tekintetében, amelyek csökkentik az üvegházhatású gázok kibocsátásait, feltéve, hogy e projektekre a közösségi szinten elfogadott harmonizált szabályokkal összhangban kerül sor, továbbá hogy e projektek nem eredményezik a kibocsátáscsökkentések többszörös számítását, illetve nem akadályozzák a közösségi rendszer hatályának kiterjesztését vagy a közösségi rendszer hatálya alá nem tartozó, a kibocsátások csökkentésére irányuló szakpolitikai intézkedések meghozatalát.
- (44) Az ezen irányelv végrehajtásához szükséges intézkedéseket a Bizottságra ruházott végrehajtási hatáskörök gyakorlására vonatkozó eljárások megállapításáról szóló, 1999. június 28-i 1999/468/EK tanácsi határozattal ⁽¹⁾ összhangban kell elfogadni.
- (45) A Bizottságot fel kell hatalmazni arra, hogy elfogadjon az „új belépők” meghatározásának harmonizálására, a kibocsátási egységek árverés útján való értékesítésére, a kibocsátási egységeknek a Közösség egészére kiterjedő átmeneti kiosztására, az egyes bemutatóprojektek kiválasztására vonatkozó kritériumok és eljárások meghatározására, a szénszivárgás jelentős kockázatának kitett ágazatok és alágazatok listájának összeállítására, az egységek felhasználására, a kibocsátások nyomon követésére, jelentésére és hitelesítésére, az új belépőkre vonatkozó szabályok harmonizálására, továbbá a hitelesítők akkreditációjára és a projektekkel kapcsolatos harmonizált végrehajtási szabályokra vonatkozó intézkedéseket, valamint hogy kiigazítson egyes mellékleteket. Mivel ezen intézkedések általános hatályúak és a 2003/87/EK irányelv nem alapvető fontosságú elemeinek módosítására irányulnak, beleértve annak új, nem alapvető fontosságú elemekkel történő kiegészítését, azokat az 1999/468/EK határozat 5a. cikkében meghatározott ellenőrzéssel történő szabályozási bizottsági eljárással összhangban kell elfogadni.
- (46) A 2003/87/EK irányelvet ennek megfelelően módosítani kell.
- (47) Célszerű előírni azon rendelkezések korai átültetését, amelyek a közösségi rendszer 2013-tól kezdődő, felülvizsgált működését készítik elő.
- (48) A 2008 és 2012 közötti kereskedelmi időszak megfelelő lezárása érdekében a 2004/101/EK ⁽²⁾ és a 2008/101/EK irányelvvel ⁽³⁾ és a 219/2009/EK rendelettel ⁽⁴⁾ módosított 2003/87/EK irányelv rendelkezéseit továbbra is alkalmazni kell anélkül, hogy az érintené a Bizottság azon lehetőségét,

hogy elfogadjon a közösségi rendszer 2013-tól kezdődő, felülvizsgált működéséhez szükséges intézkedéseket.

(49) Ezt az irányelvet a Szerződés 87. és 88. cikkében foglalt rendelkezésekre figyelemmel kell alkalmazni.

(50) Ez az irányelv tiszteletben tartja az alapvető jogokat, és figyelembe veszi különösen az Európai Unió alapjogi chartájában elismert elveket.

(51) Mivel ezen irányelv céljait a tagállamok nem tudják kielégítően megvalósítani, és ezért ezek léptékük és hatásuk miatt közösségi szinten jobban megvalósíthatók, a Közösség intézkedéseket hozhat a Szerződés 5. cikkében foglalt szubszidiaritás elvének megfelelően. Az említett cikkben foglalt arányosság elvének megfelelően ez az irányelv nem lépi túl az e célok eléréséhez szükséges mértéket.

(52) A jogalkotás minőségének javításáról szóló intézményközi megállapodás ⁽⁵⁾ 34. pontjával összhangban a tagállamok ösztönzik arra, hogy – a maguk számára, illetve a Közösség érdekében – készítsenek táblázatokat, amelyekben a lehető legpontosabban bemutatják az irányelv és az azt átültető intézkedések közötti megfelelést, és hogy e táblázatokat tegyék közzé,

ELFOGADTA EZT AZ IRÁNYELVET:

1. cikk

A 2003/87/EK irányelv módosításai

A 2003/87/EK irányelv a következőképpen módosul:

1. A 1. cikk a következő bekezdésekkel egészül ki:

„Ez az irányelv rendelkezik továbbá arról, hogy a veszélyes éghajlatváltozás elkerüléséhez tudományos alapon szükségesnek tartott csökkentéshez való hozzájárulás érdekében fokozni kell az üvegházhatású gázok kibocsátásának csökkentését.

Ez az irányelv rendelkezéseket határoz meg továbbá a 20 %-ot meghaladó, szigorúbb közösségi csökkentési kötelezettségvállalás értékeléséről és megvalósításáról, amelyeket az üvegházhatású gázkibocsátás 9. cikk szerint előírtakat meghaladó csökkentéséhez vezető, éghajlatváltozásról szóló nemzetközi megállapodás Közösség általi jóváhagyását követően kell alkalmazni, ahogyan azt a 2007. márciusi Európai Tanács által jóváhagyott, 30 %-os kötelezettségvállalás is tükrözi.”

⁽¹⁾ HL L 184., 1999.7.17., 23. o.

⁽²⁾ Az Európai Parlament és a tanács 2004/101/EK irányelve (2004. október 27.) az üvegházhatású gázok kibocsátási egységei Közösségen belüli kereskedelmi rendszerének létrehozásáról szóló 2003/87/EK irányelvnek a Kiotói Jegyzőkönyv projekt-mechanizmusára tekintettel történő módosításáról (HL L 338., 2004.11.13., 18. o.).

⁽³⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 2008/101/EK irányelve (2008. november 19.) a 2003/87/EK irányelvnek az üvegházhatást okozó gázok kibocsátási egységei Közösségen belüli kereskedelmi rendszerének a légi közlekedésre történő kiterjesztése céljából történő módosításáról (HL L 8., 2009.1.13., 3. o.).

⁽⁴⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 219/2009/EK rendelete (2009. március 11.) a Szerződés 251. cikkében meghatározott eljárás alá tartozó egyes jogi aktusoknak az ellenőrzéssel történő szabályozási bizottsági eljárás tekintetében történő, az 1999/468/EK tanácsi határozat szerinti kiigazításáról – Az ellenőrzéssel történő szabályozási bizottsági eljárásról történő hozzáigazítás – Második rész (HL L 87., 2009.3.31., 109. o.).

⁽⁵⁾ HL C 321., 2003.12.31., 1. o.

2. A 3. cikk a következőképpen módosul:

a) a c) pont helyébe a következő szöveg lép:

„c) »üvegházhatású gázok«: a II. mellékletben felsorolt gázok és a légkör azon természetes és emberi tevékenységből származó gáznemű alkotóelemei, amelyek elnyelik, majd újra kibocsátják az infravörös sugárzást;”

b) a h) pont helyébe a következő szöveg lép:

„h) »új belépő«:

- olyan, az I. mellékletben felsoroltak közül egy vagy több tevékenységet folytató létesítmény, amely első alkalommal 2011. június 30. után szerzett üvegházhatású gáz kibocsátására vonatkozó engedélyt,
- a 24. cikk (1) vagy (2) bekezdése értelmében a közösségi rendszerbe felvett tevékenységet első alkalommal folytató létesítmény, vagy
- olyan, az I. mellékletben felsoroltak közül egy vagy több tevékenységet vagy a 24. cikk (1) vagy (2) bekezdése értelmében a közösségi rendszerbe felvett valamely tevékenységet folytató létesítmény, amelyet 2011. június 30. után jelentős mértékben bővítettek, e bővítés tekintetében.”;

c) a cikk a következő pontokkal egészül ki:

„t) »égetés«: tüzelőanyagok oxidálása függetlenül az e folyamat révén előállított hő-, elektromos vagy mechanikai energia felhasználási módjától, valamint az ehhez közvetlenül kapcsolódó valamennyi tevékenység, beleértve a hulladékgázok tisztítását;

u) »villamosenergia-termelő«: olyan létesítmény, amely 2005. január 1-jén vagy azt követően harmadik felek számára történő értékesítésre szánt villamos energiát termelt, és amelyben az I. mellékletben felsorolt tevékenységek közül kizárólag »tüzelőanyagok égetését« végzik.”

3. A 3c. cikk (2) bekezdésében a „11. cikk (2) bekezdése” kifejezés helyébe a „13. cikk (1) bekezdése” kifejezés lép;

4. A 3g. cikkben „a 14. cikk alapján elfogadott iránymutatások” kifejezés helyébe „a 14. cikkben említett rendelet” kifejezés lép.

5. A 4. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„4. cikk

Üvegházhatású gázra vonatkozó kibocsátási engedélyek

A tagállamok biztosítják, hogy 2005. január 1-jétől semmilyen létesítmény nem folytat az I. mellékletben felsorolt olyan tevékenységet, amely egy ahhoz kapcsolódó, meghatározott

kibocsátást eredményez, csak az üzemeltető számára az illetékes hatóság által az 5. és 6. cikkkel összhangban kiállított engedély birtokában, vagy abban az esetben, ha a létesítményt a 27. cikknek megfelelően kivették a közösségi rendszer hatálya alól. Ez a rendelkezés a 24. cikk alapján kiválasztott létesítményekre is vonatkozik.”

6. Az 5. cikk d) pontja helyébe a következő szöveg lép:

„d) a 14. cikkben előírt rendeletekkel összhangban a kibocsátások nyomon követése és bejelentése céljából tervezett intézkedések.”

7. A 6. cikk a következőképpen módosul:

a) a (1) bekezdés a következő albekezdéssel egészül ki:

„Az illetékes hatóság az üvegházhatású gázok kibocsátására feljogosító engedélyt legalább ötvenente felülvizsgálja, és megteszi a szükséges módosításokat.”;

b) a (2) bekezdés c) pontja helyébe a következő szöveg lép:

„c) a 14. cikkben említett rendelet szerinti követelményeknek eleget tevő nyomonkövetési terv. A tagállamok engedélyezhetik az üzemeltetők számára a nyomonkövetési terv módosítását az engedély változtatása nélkül. Az üzemeltetők az illetékes hatóság elé jóváhagyásra benyújtják a módosított nyomonkövetési terveket.”

8. Az 7. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„7. cikk

A létesítményeket érintő változások

Az üzemeltető értesíti az illetékes hatóságot bármely, a létesítmény jellegének vagy működésének megváltoztatására és a létesítmény bővítésére, illetve teljesítményének jelentős csökkentésére irányuló olyan tervéről, amelyhez az üvegházhatású gáz kibocsátására vonatkozó engedély módosítására van szükség. Ahol szükséges, az illetékes hatóság módosítja az engedélyt. Ha változik a létesítmény üzemeltetője, az illetékes hatóság módosítja az engedélyt az új üzemeltető nevének és címének beillesztésével.”

9. A 9. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„9. cikk

Közösségi kibocsátási egység-mennyiség

A 2013-tól kezdve közösségi szinten évente kiadható kibocsátási egység-mennyiség a 2008 és 2012 közötti időszak közepétől kezdve lineárisan csökken. A szóban forgó mennyiség a 2008 és 2012 közötti időszakra vonatkozó nemzeti kiosztási tervekről elfogadott bizottsági határozatokkal összhangban a tagállamok által kiadott kibocsátási egységek átlagos évi teljes mennyiségéhez viszonyítva 1,74 %-os lineáris tényező szerint csökken.

A Bizottság – a 2008 és 2012 közötti időszakra vonatkozó nemzeti kiosztási tervekről elfogadott bizottsági határozatokkal összhangban a tagállamok által kiadott vagy kiadandó teljes mennyiségek alapján – 2010. június 30-ig közlésezi a 2013. évre vonatkozó kibocsátási egységek közösségi szintű abszolút mennyiségét.

A Bizottság a lineáris tényezőt felülvizsgálja, és adott esetben 2020-tól javaslatot nyújt be az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak annak érdekében, hogy legkésőbb 2025-ben határozatot lehessen elfogadni.”

10. Az irányelv a következő cikkel egészül ki:

„9a. cikk

A közösségi kibocsátási egység-mennyiség kiigazítása

(1) A kibocsátási egységek 2013. január 1-jétől kiadandó mennyiségét a 2008 és 2012 közötti időszakban a közösségi rendszerben a 24. cikk (1) bekezdése értelmében részt vevő létesítmények tekintetében ki kell igazítani oly módon, hogy tükrözze az e létesítmények tekintetében a közösségi rendszerbe való bekapcsolódásuk időszakában kiadott kibocsátási egységek átlagos éves mennyiségének a 9. cikkben előírt lineáris tényezővel módosított értékét.

(2) A közösségi rendszerbe csak 2013-tól bekapcsolódó, az I. mellékletben felsorolt tevékenységeket folytató létesítmények tekintetében a tagállamok biztosítják, hogy e létesítmények üzemeltetői a megfelelő illetékes hatóságnak kellően megalapozott és független hitelesítő által hitelesített kibocsátásadatokat nyújtsanak be annak érdekében, hogy ezeket az adatokat a kiadandó közösségi kibocsátási egységek mennyiségének kiigazítása során figyelembe lehessen venni.

Ezeket az adatokat – a 14. cikk (1) bekezdése alapján elfogadott rendelkezésekkel összhangban – 2010. április 30-ig kell a megfelelő illetékes hatóságnak benyújtani.

Ha a benyújtott adatok kellően megalapozottak, az illetékes hatóság erről 2010. június 30-ig értesíti a Bizottságot; ennek alapján a 9. cikkben előírt lineáris tényezővel kiigazított, kiadandó kibocsátási egység-mennyiséget megfelelően ki kell igazítani. A CO₂-n kívüli egyéb üvegházhatású gázokat kibocsátó létesítmények esetében az illetékes hatóság a létesítmény kibocsátáscsökkentési potenciáljának megfelelően alacsonyabb kibocsátásmennyiséget jelenthet be.

(3) A Bizottság az (1) és a (2) bekezdés szerint kiigazított mennyiségeket 2010. szeptember 30-ig közlésezi.

(4) Azon létesítmények tekintetében, amelyek a 27. cikkkel összhangban kikerülnek a közösségi rendszer alól, a 2013. január 1-jétől kiadandó kibocsátási egységeknek a Közösség egészére kiterjedő mennyiségét lefelé kell kiigazítani oly módon, hogy az tükrözze az e létesítmények 2008 és 2010 közötti időszakban hitelesített éves átlagos kibocsátásának a 9. cikkben előírt lineáris tényezővel módosított értékét.”

11. A 10. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„10. cikk

Kibocsátási egységek értékesítése árverés útján

(1) A tagállamok 2013-tól kezdődően a 10a. és 10c. cikkkel összhangban ingyenesen ki nem osztott valamennyi kibocsátási egységet árverés útján értékesítik. 2010. december 31-ig a Bizottság meghatározza és közlésezi az árverésre bocsátandó kibocsátási egységek becsült mennyiségét.

(2) Az egyes tagállamok által árverés útján értékesítendő teljes kibocsátási egység-mennyiség a következő részekből tevődik össze:

- az árverés útján értékesítendő teljes kibocsátási egység-mennyiség 88 %-át olyan arányban kell szétosztani a tagállamok között, hogy az megegyezzen az adott tagállam közösségi rendszerbeli hitelesített kibocsátásai részarányával a 2005. évre vagy a 2005–2007 időszak átlagára vonatkozóan – amelyik ezek közül a legmagasabb;
- az árverés útján értékesítendő teljes kibocsátási egység-mennyiség 10 %-át – a Közösségen belüli szolidaritás és gazdasági növekedés céljára tekintettel – bizonyos tagállamok között kell szétosztani oly módon, hogy a tagállamnak árverés útján történő értékesítés céljára az a) pont alapján jutó kibocsátási egység-mennyiség a IIa. mellékletben előírt százalékokkal megemelkedik; valamint
- az árverezendő teljes kibocsátási egység-mennyiség 2 %-át azon tagállamok között kell kiosztani, amelyek üvegházhatású gázkibocsátása 2005-ben legalább 20 %-kal alacsonyabb volt, mint a Kiotói Jegyzőkönyv alapján rájuk vonatkozó bázisévben. Ennek a százalékos mennyiségnek az érintett tagállamok részére történő kiosztását a IIb. melléklet tartalmazza.

Az a) pont alkalmazásában azon tagállamok részesedését, amelyek 2005-ben nem vettek részt a közösségi rendszerben, a 2007. évi hitelesített kibocsátásadatokról kell kiszámítani.

A b) és c) pontban említett százalékokat szükség szerint arányosan ki kell igazítani oly módon, hogy az elosztás mértéke 10 %, illetve 2 % legyen.

(3) A kibocsátási egységek elárverezéséből származó bevételek felhasználásáról a tagállamok határoznak. A kibocsátási egységek (2) bekezdésben említett, árverés útján történő értékesítéséből származó bevételek – beleértve a (2) bekezdés b) és c) pontja alapján megvalósuló értékesítésből származó valamennyi bevételt is –, vagy e bevételek értékével megegyező összeg legalább 50 %-át az alábbi célok egyikére vagy közülük többre kell felhasználni:

- az üvegházhatású gázkibocsátás csökkentésére, ideértve a Globális Energiahatékonysági és Megújuló Energia Alapnak, valamint a poznanai éghajlatváltozási konferencián (COP 14 and COP/MOP 4) elindított Alkalmazkodási Alapnak nyújtott hozzájárulást is, az éghajlatváltozás hatásaihoz való alkalmazkodásra, valamint a kibocsátáscsökkentést és az éghajlatváltozáshoz való alkalmazkodást célzó kutatás és fejlesztés, valamint

demonstrációs projektek finanszírozására, ideértve az európai stratégiai energiatechnológiai tervben és az európai technológiai platformokban szereplő kezdeményezésekben való részvételt is;

- b) a megújuló energiaforrásból megvalósuló energiatermelés fejlesztésére a Közösség azon vállalásának teljesítése céljából, hogy 2020-ra 20 %-ban megújuló forrásból származó energiát fog felhasználni, továbbá a biztonságos és fenntartható alacsony szén-dioxid-kibocsátású gazdaságra való áttérést előmozdító egyéb technológiák kifejlesztésére, valamint a Közösség azon vállalása teljesítésének elősegítésére, hogy 2020-ig az energiahatékonyságot 20 %-kal növelje;
- c) az erdőirtás elkerülését, valamint az erdőtelepítés és az erdők újratelepítésének fokozását célzó intézkedésekre az éghajlatváltozásra vonatkozó nemzetközi megállapodást ratifikáló fejlődő országokban; technológiák átadására és az éghajlatváltozás ezen országokra gyakorolt kedvezőtlen hatásaihoz való alkalmazkodás előmozdítására;
- d) a Közösségben megvalósuló erdősítés révén történő CO₂-megkötésre;
- e) a különösen a szilárd fosszilis tüzelésű erőművekből, valamint számos ipari ágazatból és alágazatból származó CO₂ környezeti szempontból biztonságos elkülönítésére és geológiai tárolására, harmadik országokban is;
- f) az alacsony kibocsátású közlekedésre és tömegközlekedési eszközökre történő átállás ösztönzésére;
- g) az energiahatékonysággal és a tiszta energiákkal kapcsolatos kutatás és fejlesztés finanszírozására az irányelv hatálya alá tartozó iparágakban;
- h) olyan intézkedésekre, amelyek az energiahatékonyság és a hőszigetelés javítására, vagy a kis és közepes jövedelmű háztartások szociális aspektusainak kezelését célzó pénzügyi támogatások biztosítására irányulnak;
- i) a közösségi rendszer igazgatásával kapcsolatos adminisztrációs költségekre.

A tagállamok akkor teljesítették az e bekezdésben meghatározott rendelkezéseket, ha az első albekezdésben megállapított célok megvalósítására a fejlődő országokra is kiterjedő adózási és pénzügyi támogatási politikát vagy a pénzügyi támogatást növelő belső szabályozási politikát működtetnek és hajtanak végre a kibocsátási egységek (2) bekezdés szerinti elárverezéséből származó bevételekkel egyenértékű összeg legalább 50 %-ának megfelelő értékben – beleértve a kibocsátási egységeknek a (2) bekezdés b) és c) pontja szerinti elárverezéséből származó valamennyi bevételt is.

A tagállamok a 280/2004/EK határozat értelmében benyújtott jelentéseikben tájékoztatják a Bizottságot a bevételek felhasználásáról és az e bekezdésnek megfelelően hozott intézkedésekről.

(4) A Bizottság 2010. június 30-ig rendeletet fogad el az árverések nyílt, átlátható, összehangolt és megkülönböztetésmentes lefolytatása érdekében az árverések időzítéséről, adminisztrálásáról és egyéb vonatkozásairól. Ennek érdekében a folyamatnak kiszámíthatónak kell lennie, különösen az árverések időzítése, ütemezése, valamint a rendelkezésre bocsátandó kibocsátási egységek becsült mennyisége tekintetében.

Az árveréseket úgy kell megszervezni, hogy:

- a) az üzemeltetők és különösen a közösségi rendszer hatálya alá tartozó kis- és középvállalkozások teljes mértékben, igazságos és méltányos alapon részt vehessenek rajtuk;
- b) minden résztvevő egyidejűleg jusson hozzá ugyanazon információkhoz, és a résztvevők ne akadályozzák az árverés lefolytatását;
- c) az árverés megszervezése és az azon való részvétel költséghatékony legyen és ne okozzon indokolatlan adminisztrációs kiadásokat; valamint
- d) a kis kibocsátók számára hozzáférést biztosítson a kibocsátási egységekhez.

Az ezen irányelv nem alapvető elemeinek kiegészítéssel történő módosítására irányuló ezen intézkedést a 23. cikk (3) bekezdésében előírt ellenőrzéssel történő szabályozási bizottsági eljárással összhangban kell elfogadni.

A tagállamok minden árverésről jelentést készítenek az árverési szabályok megfelelő végrehajtását illetően, különös tekintettel a tisztességes és nyílt hozzáférés, az átláthatóság, az árképzés, valamint a technikai és működési vonatkozások szempontjaira. E jelentéseket az árverést követő egy hónapon belül kell benyújtani, és azokat a Bizottság honlapján közzéteszik.

(5) A Bizottság nyomon követi az európai karbonpiac működését. A Bizottság minden évben jelentést nyújt be az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak a karbonpiac működéséről, beleértve az árverések végrehajtását, a likviditást és a kereskedelem nagyságrendjét. Szükség esetén a tagállamok biztosítják, hogy minden vonatkozó információt legalább két hónappal a jelentés Bizottság általi elfogadása előtt benyújtsanak a Bizottságnak.”

12. Az irányelv a következő cikkel egészül ki:

„10a. cikk

A harmonizált ingyenes kiosztás közösségi szintű átmeneti szabályai

(1) A Bizottság 2010. december 31-ig közösségi szintű, teljes mértékben harmonizált végrehajtási intézkedéseket fogad el a kibocsátási egységek a (4), az (5), a (7) és a (12) bekezdésben említett kiosztására vonatkozóan, ideértve a (19) bekezdés harmonizált alkalmazásához szükséges bármely rendelkezést is.

Az ezen irányelv nem alapvető fontosságú elemeinek kiegészítéssel történő módosítására irányuló fenti intézkedéseket a 23. cikk (3) bekezdésében előírt ellenőrzéssel történő szabályozási bizottsági eljárással összhangban kell elfogadni.

Az első albekezdésben előírt intézkedések lehetőség szerint közösségi szintű előzetes referenciaértékeket határoznak meg annak biztosítására, hogy a kiosztás módja ösztönözze az üvegházhatású gázok kibocsátásának csökkentését és az energiafelhasználás tekintetében hatékony műszaki megoldásokat, figyelembe véve a leghatékonyabb műszaki megoldásokat, a helyettesítő megoldásokat, az alternatív termelési folyamatokat, a nagy hatásfokú kapcsolt energiatermelést, a hulladékgázokból való hatékony energia-visszanyerést, a biomassza-használatot, valamint a CO₂ elkülönítést és tárolását, amennyiben rendelkezésre állnak ilyen létesítmények, továbbá az intézkedések nem ösztönözik a kibocsátás növelésére. Villamosenergia-termelés kapcsán ingyenesen nem osztható ki kibocsátási egység, a 10c. cikk hatálya alá tartozó esetek és a hulladékgázokból előállított villamos energia kivételével.

Az egyes ágazatokban és alágazatokban a referenciaértékeket elviekben a termékek – és nem a ráfordítások – alapján kell kiszámítani, az üvegházhatású gázkibocsátás csökkentésének és az energiahatékonysági megtakarításnak az érintett ágazat vagy alágazat termelési folyamata során való maximalizálása érdekében.

Az egyes ágazatokra és alágazatokra vonatkozó előzetes referenciaértékek rögzítésére szolgáló elvek meghatározása során a Bizottság konzultál az érdekelt felekkel, köztük az érintett ágazatokkal és alágazatokkal.

Azt követően, hogy a Közösség olyan nemzetközi éghajlat-változási megállapodást hagy jóvá, amely az üvegházhatású gázok tekintetében a Közösségben megvalósulóval összemérhető mértékű kibocsátáscsökkentésekre kötelez, a Bizottság a fenti intézkedéseket felülvizsgálja annak érdekében, hogy ingyenes kiosztásra csak akkor kerülhessen sor, ha az a megállapodásra figyelemmel teljes mértékben indokolt.

(2) Az egyes ágazatokra vonatkozó előzetes referenciaértékek meghatározására szolgáló elvek rögzítése során a kiindulópontot az ágazat vagy alágazat közösségi létesítményei leghatékonyabb 10 %-ának 2007–2008 közötti átlagteljesítménye adja. A Bizottság konzultál az érdekelt felekkel, köztük az érintett ágazatokkal és alágazatokkal.

A 14. és a 15. cikk értelmében elfogadott rendeletek az előzetes referenciaértékek meghatározása céljából harmonizált szabályokat alakítanak ki a termeléssel kapcsolatos üvegházhatású gázkibocsátás nyomon követésére, jelentésére és ellenőrzésére.

(3) A (4) és (8) bekezdésre is figyelemmel és a 10c. cikkre tekintet nélkül nem részesülhetnek ingyenes kiosztásban a villamosenergia-termelők, a szén-dioxid elkülönítését szolgáló létesítmények, a szén-dioxid szállítására szolgáló csővezetékek és a szén-dioxid tárolóhelyek.

(4) Ingyenes kiosztásban részesül a távfűtés és a 2004/8/EK irányelv értelmében vett nagy hatásfokú kapcsolt energiatermelés a gazdaságilag indokolt módon, kereslet kielégítése céljából folytatott hőtermelés vagy hűtési szolgáltatások tekintetében. 2013-tól kezdődően minden évben az e létesítmények számára e hőtermelés tekintetében kiosztott kibocsátási egységek mennyiségét a 9. cikkben előírt lineáris tényezővel ki kell igazítani.

(5) A (3) bekezdés hatálya alá nem tartozó, és nem új belépő létesítmények részére kiosztandó kibocsátási egység-mennyiség kiszámításának alapját képező éves maximális kibocsátási egység-mennyiség nem haladhatja meg az alábbiak összegét:

- a 9. cikknek megfelelően meghatározott teljes éves közösségi kibocsátási egység-mennyiség megszorozva a (3) bekezdés hatálya alá nem tartozó létesítményekből származó kibocsátásoknak a 2008 és 2012 közötti időszakban a közösségi rendszer hatálya alá tartozó létesítményekből származó, 2005 és 2007 közötti teljes hitelesített átlagkibocsátásában képviselt részarányával; és
- a közösségi rendszerbe csak 2013-tól tartozó, a (3) bekezdés hatálya alá nem tartozó létesítményekből származó, 2005 és 2007 közötti teljes hitelesített éves átlagkibocsátás, kiigazítva a 9. cikkben említett lineáris tényezővel.

Szükség esetén egységes, ágazatközi korrekciós tényezőt kell alkalmazni.

(6) A tagállamok emellett azon ágazatok vagy alágazatok számára, amelyekről megállapítást nyert, hogy a villamosenergia-árakban megjelenő, üvegházhatású gázkibocsátással kapcsolatos költségeik miatt jelentősen érinti őket a szénzivatárgás kockázata, pénzügyi intézkedéseket is elfogadhatnak e költségek kompenzálása érdekében, amennyiben a pénzügyi intézkedések összegegyeztetethetők az állami támogatásokra alkalmazandó és az e területen a jövőben elfogadandó szabályokkal.

Ezen intézkedések alapját az egységnyi előállított termékre jutó közvetett CO₂-kibocsátásra megállapított előzetes referenciaértékeknek kell képeznie. Az előzetes referenciaértékeket egy adott ágazatra vagy alágazatra vonatkozóan kell kiszámítani az egységnyi terméknek a leghatékonyabb elérhető technológiával történő előállításához felhasznált villamosenergia-fogyasztás és az áramtermelés releváns európai összetételének CO₂-kibocsátása alapján.

(7) A 2013-tól 2020-ig terjedő időszakban a 9. és a 9a. cikkel összhangban meghatározott közösségi kibocsátási egység-mennyiség öt százalékát el kell különíteni az új belépők részére; az új belépőknek az e cikk (1) bekezdése értelmében elfogadott szabályokkal összhangban összesen legfeljebb ennyi kibocsátási egység osztható ki. A tagállamok a 10. cikk (2) bekezdésével, a részletes szabályok és az időzítés vonatkozásában a 10. cikk (4) bekezdésével, valamint a vonatkozó végrehajtási intézkedésekkel összhangban árverés útján értékesítik a közösségi tartalékban lévő azon kibocsátási egységeket, amelyeket a 2013 és 2020 közötti időszakban sem új belépőknek nem osztottak ki, sem e cikk (8), (9) vagy (10) bekezdése szerint nem használtak fel, figyelembe véve, hogy az egyes tagállamokban működő létesítmények milyen mértékben részesültek e tartalékból.

A kiosztandó mennyiséget a 9. cikkben előírt lineáris tényezővel ki kell igazítani.

Villamosenergia-termelés céljából új belépőknek nem osztható ki ingyenesen kibocsátási egység.

2010. december 31-ig harmonizált szabályokat kell elfogadni az »új belépő« fogalom meghatározásának alkalmazására, különösen a »jelentős bővítés« fogalom meghatározása tekintetében.

Az ezen irányelv nem alapvető fontosságú elemeinek kiegészítéssel történő módosítására irányuló ezen intézkedéseket a 23. cikk (3) bekezdésében előírt ellenőrzéssel történő szabályozási bizottsági eljárással összhangban kell elfogadni.

(8) Az új belépők tartalékában legfeljebb 300 millió kibocsátási egységnek 2015. december 31-ig rendelkezésre kell állnia legfeljebb 12, a CO₂ környezetvédelmi szempontból biztonságos elkülönítésére és geológiai tárolására (CCS) irányuló kereskedelmi demonstrációs projekt kidolgozásának és működtetésének előmozdítására, valamint a megújuló energia termelésére alkalmazott innovatív technológiák demonstrációs projektjei számára, az EU területén.

A kibocsátási egységeket olyan demonstrációs projektek támogatására kell rendelkezésre bocsátani, amelyek a gazdaságilag még nem életképes CET-technológiák és megújuló energiát hasznosító technológiák széles skálájának a földrajzilag egyenletesen elhelyezkedő fejlesztésére irányulnak. Odaitételük a szén-dioxid-kibocsátások hitelesített elkerülésétől függ.

A projekteket a tudásmegosztás követelményét is magukban foglaló objektív és átlátható feltételek alapján választják ki. E feltételeket és rendelkezéseket a 23. cikk (3) bekezdésében említett ellenőrzéssel történő szabályozási bizottsági eljárással összhangban kell elfogadni, és nyilvánosságra kell hozni.

Kibocsátási egységeket kell elkülöníteni a harmadik albekezdésben meghatározott feltételeknek elegendő projektek számára. E projektekhez a tagállamok nyújtanak támogatást, amely kiegészíti a létesítmény üzemeltetője által nyújtott jelentős társfinanszírozást. A projektekhez emellett az érintett tagállamok és egyéb eszközök is társfinanszírozást nyújthatnak. E bekezdés mechanizmusa révén nem részesülhet támogatásban olyan projekt, amely az e célra rendelkezésre álló összes kibocsátási egység 15 %-át meghaladó kibocsátással jár. E kibocsátási egységeket a (7) bekezdés szerint kell figyelembe venni.

(9) Litvánia – amely a 2003-as csatlakozási szerződéshez fűzött 4., az ignalinai atomerőműről szóló jegyzőkönyv 1. cikke alapján vállalta, hogy 2009. december 31-ig bezárja az ignalinai atomerőmű 2. blokkját – amennyiben teljes hitelesített kibocsátása a közösségi rendszerben 2013 és 2015 közötti időszakban meghaladja a litvániai villamoserőművek számára az adott időszakban biztosított ingyenes egységeknek, és a 2013–2020 közötti időszakban a Litvánia által elárverezendő egységek háromnyolcadának összegét, a 10. cikk (4) bekezdésében hivatkozott rendelettel összhangban egységeket igényelhet az új belépő tartalékból. Az egységek maximális összege megegyezik az adott időszakra vonatkozó többletkibocsátással, amennyiben a többlet a villamosenergia-termelés megnövekedett kibocsátásainak tudható be, levonva ebből azt a mennyiséget, amellyel e tagállamban a kiosztás meghaladta a 2008 és 2012 közötti időszakban a közösségi rendszerben az adott időszakra Litvánia számára hitelesített kibocsátásokat. E kibocsátási egységeket a (7) bekezdés szerint kell figyelembe venni.

(10) Azon tagállamok, amelyek elektromos hálózata kapcsolódik Litvániához, és amelyek 2007-ben saját fogyasztásra szánt, hazai villamosenergia-fogyasztásuk több mint 15 %-át Litvániából importálták, és amelyek kibocsátása annak köszönhetően növekedett meg, hogy új erőműveket létesítettek, a (9) bekezdést értelemszerűen alkalmazhatják az abban hivatkozott feltételekkel.

(11) A 10b. cikk rendelkezéseire is figyelemmel az e cikk (4)–(7) bekezdése értelmében 2013-ban ingyenesen kiosztott kibocsátási egység-mennyiségnek az (1) bekezdésben előírt intézkedésekkel összhangban meghatározott mennyiség 80 %-ának kell megfelelnie. Ezt követően az ingyenesen kiosztott mennyiséget évente mindig azonos mennyiséggel úgy kell csökkenteni, hogy 2020-ra 30 %-ot érjen el, majd 2027-re megszűnjön az ingyenes kiosztás.

(12) A 10b. cikkre is figyelemmel, 2013-ban, majd azt követően 2020-ig minden évben a szénszivárgás kockázatának jelentős mértékben kitett ágazatokban vagy alágazatokban működő üzemeltetők az (1) bekezdésben hivatkozott rendelkezésekkel összhangban meghatározott mennyiség 100 %-a erejéig ingyenes kiosztásban részesülhetnek az (1) bekezdésnek megfelelően.

(13) A Bizottság 2009. december 31-ig, majd azt követően ötévente a (14)–(17) bekezdésekben meghatározott feltételek alapján, az Európai Tanáccsal való egyeztetést követően meghatározza a (12) bekezdés hatálya alá tartozó ágazatok vagy alágazatok listáját.

A Bizottság minden évben saját kezdeményezésére vagy valamely tagállam kérésére az első bekezdésben említett listát további ágazatokkal vagy alágazatokkal egészítheti ki, amennyiben elemző jelentés igazolja, hogy ezen ágazat vagy alágazat a tevékenységére alapvetően kiható változás következtében megfelel a (14)–(17) bekezdésben szereplő feltételeknek.

E cikk végrehajtásának céljából a Bizottságnak konzultálnia kell a tagállamokkal, az érintett ágazatokkal és alágazatokkal és más érdekelt felekkel.

Az ezen irányelv nem alapvető fontosságú elemeinek kiegészítéssel történő módosítására irányuló ezen intézkedéseket a 23. cikk (3) bekezdésében meghatározott ellenőrzéssel történő szabályozási bizottsági eljárással összhangban kell elfogadni.

(14) A (12) bekezdésben említett ágazatok vagy alágazatok meghatározása érdekében a Bizottság közösségi szinten felméri, hogy a megfelelő bontási szinten az ágazatnak vagy alágazatnak milyen mértékben van lehetősége arra, hogy a szükséges kibocsátási egységek közvetlen költségét és az irányelv végrehajtásából eredő magasabb villamosenergia-árak közvetett költségeit a termékárakban megjelenítse anélkül, hogy ezáltal a Közösségen kívüli, a szén-dioxid-kibocsátás szempontjából kevésbé hatékony létesítményekkel szemben jelentős piaci részesedést veszítene. E felmérések alapját az EU az éghajlatváltozásra és megújuló energiára vonatkozó 2020-as célkitűzéseire irányuló végrehajtási intézkedéscsomaghoz csatolt bizottsági hatásvizsgálat, és az egyes ágazatokra vagy alágazatokra vonatkozóan a legutóbbi három évből származó, rendelkezésre álló kereskedelmi, termelési és hozzáadott értékre vonatkozó adatoknak megfelelően megállapított, átlagos szén-dioxid-ár képezi.

(15) Egy ágazat vagy alágazat akkor tekinthető a szénszívárgás kockázatának jelentős mértékben kitett ágazatnak, ha:

- a) az ezen irányelv végrehajtásából eredő közvetlen és közvetett többletkiadások a termelési költségeknek a bruttó hozzáadott érték arányában mérve jelentős mértékű, legalább 5 %-os növekedését eredményezik; valamint
- b) a harmadik országokkal folytatott kereskedelem intenzitása, azaz a harmadik országokba irányuló kivitel és a harmadik országokból származó behozatal összértékének és a közösségi piac össz méretének (az éves forgalom és a harmadik országokból történő teljes behozatal összegének) hányadosa 10 % fölött van;

(16) A (15) bekezdés sérelme nélkül egy ágazat vagy alágazat akkor is a szénszívárgás kockázatának jelentős mértékben kitett ágazatnak tekinthető, ha:

- a) az ezen irányelv végrehajtásából eredő közvetlen vagy közvetett többletkiadások a termelési költségeknek a bruttó hozzáadott érték arányában mérve rendkívül nagymértékű, legalább 30 %-os növekedését eredményezik, vagy
- b) a harmadik országokkal folytatott kereskedelem intenzitása, azaz a harmadik országokba irányuló kivitel és a harmadik országokból származó behozatal összértékének és a közösségi piac össz méretének (az éves forgalom és a harmadik országokból történő teljes behozatal összegének) hányadosa 30 % fölött van.

(17) A 13. cikkben említett listát – a vonatkozó adatok megléte esetén – az alábbi feltételek figyelembevételével megvalósuló minőségi értékelést követően ki lehet egészíteni:

- a) milyen mértékben van lehetősége az adott ágazatban és/vagy alágazatban működő egyes létesítményeknek – például a leghatékonyabb műszaki megoldások alkalmazásával – a kibocsátási szintek vagy a villamosenergia-fogyasztás csökkentésére, figyelembe véve adott esetben a termelési költségeknek a vonatkozó beruházásból eredő növekedését is;
- b) jelenlegi és várható piaci jellemzők, beleértve azt az esetet is, amikor a kereskedelemtől való függőség vagy a közvetlen vagy közvetett költségek növekedése megközelíti a (16) bekezdésben említett küszöbértéket;
- c) a haszonkulcs, mint a hosszú távú beruházási vagy áttelepítési döntések lehetséges mutatója.

(18) A 13. cikkben említett listát – vonatkozó adatok megléte esetén – az alábbiak figyelembevételét követően határozzák meg:

- a) a szénátszívárgatás veszélyének vélhetően kitett ágazatokban vagy alágazatokban a termékek világviszonylatban jelentős részét előállító harmadik országok milyen mértékben kötelezik el magukat az üvegházhatású gázok kibocsátásának csökkentése mellett a vonatkozó ágazatokban vagy alágazatokban a közösségihez hasonló időkereten belül és mértékben, és

- b) az ezen országokban található létesítmények karbonhatékonyságának a közösségi létesítmények hatékonyságával való összehasonlíthatóságának mértéke.

(19) Nem részesülhet ingyenes kiosztásban olyan létesítmény, amely beszüntette működését, kivéve, ha az üzemeltető az illetékes hatóságnak bizonyítja, hogy az e létesítmény tekintetében meghatározott és ésszerű időtartamon belül újakezdi a termelést. Működésüket beszüntetett létesítményeknek kell tekinteni azon létesítményeket, amelyek üvegházhatású gáz kibocsátására vonatkozó engedélye lejárt, vagy azt visszavonták, vagy azon létesítményeket, amelyek tekintetében a működés vagy a működés újakezdése műszakilag lehetetlen.

(20) A Bizottság az (1) bekezdés értelmében elfogadott intézkedések keretében a működésüket részben beszüntető, vagy teljesítményüket jelentős mértékben csökkentő létesítmények meghatározására, valamint a számukra ennek megfelelően ingyenesen kiosztható kibocsátási egységek szintjének kiigazítására irányuló intézkedéseket is hoz.

10b. cikk

Intézkedések egyes energiaigényes iparágak támogatására szénszívárgás esetén

(1) A Bizottság 2010. június 30-ig – a nemzetközi tárgyalások eredményére és ezen eredményeknek az üvegházhatású gáz kibocsátás globális mérséklésére gyakorolt hatására figyelemmel, valamennyi érintett szociális partnerrel folytatott konzultációt követően – elemző jelentést nyújt be az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak, amelyben értékeli azon, energiaigényes ágazatok és alágazatok helyzetét, amelyekben előzetes megállapítások alapján nagy a szénszívárgás kockázata. A Bizottság a jelentés kíséretében megfelelő javaslatot terjeszt elő, amely az alábbiakat tartalmazhatja:

- a) az érintett ágazatok vagy alágazatok részére a 10a. cikk alapján térítés nélkül kiosztandó kibocsátási egységmennyiség részarányának kiigazítása;
- b) a 10a. cikknek megfelelően meghatározott ágazatokban vagy alágazatokban előállított termékek importőreinek a közösségi rendszerbe való bevonása;
- c) a szénszívárgás hatásának értékelése a tagállamok energiabiztonsága tekintetében, különös tekintettel arra a helyzetre, amikor az Unió más országaival való villamosenergia-hálózati összeköttetés nem kielégítő, és amikor harmadik országokkal össze van kapcsolva a hálózat, és megfelelő intézkedések meghozása e területen.

Annak meghatározása során, hogy milyen intézkedést célszerű hozni, a fentiek mellett figyelembe kell venni azokat az esetleges kötelező erejű ágazati megállapodásokat, amelyek globális szinten az éghajlatváltozás elleni küzdelem szempontjából jelentős nagyságú üvegházhatású gáz kibocsátás-csökkentést eredményeznek, nyomon követhetők, ellenőrizhetők, és olyan kötelező intézkedéseket tartalmaznak, amelyek biztosítják a megállapodásban foglaltak betartását.

(2) A Bizottság 2011. március 31-ig értékeli, hogy az (1) bekezdésnek megfelelően az ágazatok vagy alágazatok számára ingyenesen kiosztott egységek arányára vonatkozó döntések – beleértve a 10a. cikk (2) bekezdésének megfelelő előzetes referenciaértékek megállapítását is – jelentős mértékben befolyásolják-e a tagállamok által a 10. cikk (2) bekezdés b) pontja értelmében árverésen értékesített egységek mennyiségét, összevetve azzal a forgatókönyvvel, miszerint 2020-ban valamennyi ágazatban teljes árverés érvényesül. Adott esetben megfelelő javaslatot nyújt be az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak, figyelembe véve a javaslatok lehetséges elosztási hatásait is.

10c. cikk

Átmenetileg ingyenes kibocsátási egységek kiosztásának lehetősége a villamosenergia-termelés korszerűsítése számára

(1) A 10a. cikk (1)–(5) bekezdésétől eltérve a tagállamok átmenetileg ingyenes kibocsátási egységeket oszthatnak ki olyan, 2008. december 31-én már villamosenergia-termelést végző vagy olyan létesítmények részére, amelyek esetében az adott időpontig a beruházás már fizikailag megkezdődött, ha az alábbi feltételek legalább egyike teljesül:

- 2007-ben a nemzeti villamosenergia-hálózat nem állt közvetlen vagy közvetett kapcsolatban a Villamosenergia-átviteli Koordinációs Unió (UCTE) által működtetett hálózattal összekapcsolt rendszerrel;
- 2007-ben vagy a nemzeti villamosenergia-hálózat az UCTE által működtetett hálózattal csak egyetlen, kevesebb mint 400 MW kapacitású vezetéken keresztül állt közvetlen vagy közvetett kapcsolatban; vagy
- 2006-ban a villamos energia több mint 30 %-át egyetlen fosszilis tüzelőanyagból állították elő, valamint az egy főre jutó GDP piaci árakon nem haladta meg az egy főre jutó GDP piaci árakon számított közösségi átlagnak 50 %-át.

Az érintett tagállam benyújtja nemzeti tervét a Bizottság számára, amely tartalmazza az infrastruktúra modernizálására és felújítására, valamint a tiszta technológiákra vonatkozó beruházásokat. A nemzeti tervnek elő kell írnia továbbá az energia-összetételt és a beszerzési források diverzifikálását, lehetőség szerint az ingyenes egységek piaci értékével megegyező mértékben, de figyelembe kell venni annak igényét, hogy a közvetlenül ehhez kapcsolódó árnövekedés a lehetséges szintig korlátozva legyen. Az érintett tagállam minden évben jelentést nyújt be a Bizottságnak az infrastruktúra és a tiszta technológiák fejlesztését célzó beruházásokról. E célból a 2009. június 25. utáni beruházásokat lehet beszámítani.

(2) Az átmeneti ingyenes kibocsátási egységeket le kell vonni a kibocsátási egységek azon mennyiségéből, amelyet az adott tagállam a 10. cikk (2) bekezdése értelmében egyébként árverésre bocsátana. Az átmeneti ingyenes kibocsátási egységek teljes mennyisége 2013-ban nem haladhatja meg a villamosenergia-termelők 2005–2007 közötti, az érintett tagállam bruttó végső nemzeti fogyasztásának megfelelő

mennyiségre vonatkozó, hitelesített kibocsátásának 70 %-át, és ezeket az egységeket fokozatosan csökkenteni kell úgy, hogy 2020-ban már ne legyen ingyenes kiosztás. Azon tagállamok esetében, amelyek a közösségi rendszerben 2005-ben még nem vettek részt, a vonatkozó kibocsátásokat a közösségi rendszer szerinti 2007. évi közösségi rendszerbeli hitelesített kibocsátásaik felhasználásával számítják ki.

Az érintett tagállam előírhatja, hogy az e cikk értelmében kiosztott kibocsátási egységeket kizárólag az érintett létesítmény üzemeltetője használhatja fel a létesítmény kibocsátásai kapcsán a kibocsátási egységeknek a 12. cikk (3) bekezdés szerinti átadásához, abban az évben, amely évre vonatkozóan a kibocsátási egységeket kiosztották.

(3) Az üzemeltetők részére történő kiosztás a 2005–2007 közötti hitelesített kibocsátások szerinti kiosztás vagy valamely olyan előzetes hatékonysági referenciaérték alapján történik, amely a közösségi rendszerben található, üvegházhatású gázok szempontjából leghatékonyabb villamosenergia-termeléshez tartozó kibocsátási szintek súlyozott átlagát veszi alapul a különféle tüzelőanyagot felhasználó létesítményekre vonatkozóan. A súlyozás tükrözheti a különböző tüzelőanyagoknak az érintett tagállam villamosenergia-termelésében elért részarányait. A 23. cikk (2) bekezdése szerinti szabályozási bizottsági eljárással összhangban a Bizottság útmutatást nyújt ahhoz, hogy a kiosztási módszer ne okozzon indokolatlan torzulásokat a versenyben, és minimalizálja a kibocsátás csökkentésére irányuló ösztönzőkre gyakorolt kedvezőtlen hatásokat.

(4) Az e cikket alkalmazó tagállamok előírják a kedvezményezett villamosenergia-termelők és hálózatirányítók számára, hogy 12 havonta készítsenek jelentést a nemzeti tervben szereplő beruházásaik végrehajtásáról. A tagállamok jelentést nyújtanak be erről a Bizottságnak, és a jelentéseket nyilvánosságra hozzák.

(5) Az e cikk alapján kibocsátási egységeket kiosztani szándékozó tagállamok 2011. szeptember 30-ig kérelmet nyújtanak be a Bizottsághoz, amely tartalmazza a javasolt kiosztási módszert és az egyedileg kiosztott mennyiségeket. A kérelem tartalmazza:

- annak igazolását, hogy a tagállam megfelel az (1) bekezdésben szereplő feltételek legalább egyikének;
- a kérelemben foglalt létesítmények listáját, valamint a (3) bekezdésnek és a Bizottság útmutatójának megfelelően az egyes létesítményeknek kiosztandó kibocsátási egységek mennyiségét;
- az (1) bekezdés második albekezdésében említett nemzeti tervet;
- a nemzeti terv alapján előirányzott beruházásokra vonatkozó ellenőrzési és végrehajtási rendelkezéseket;
- arra vonatkozó információkat, hogy a kiosztási módszer nem okoz indokolatlan torzulásokat a versenyben.

(6) A Bizottság az (5) bekezdésben meghatározott elemeket figyelembe véve értékeli a kérelmet, és azt egészében vagy részben elutasíthatja a vonatkozó információk kézhezvételétől számított 6 hónapon belül.

(7) Két évvel azon időszak vége előtt, amelyben a tagállamok átmeneti ingyenes kibocsátási egységeket adhatnak 2008. december 31-én már villamosenergia-termelést végző létesítmények részére, a Bizottság értékeli a nemzeti tervek végrehajtása terén elért előrehaladást. Amennyiben a Bizottság az érintett tagállam kérésére úgy ítéli meg, hogy szükség van az időszak meghosszabbítására, javaslatot tehet az Európai Parlament és a Tanács számára azon feltételekkel, amelyeket az időszak meghosszabbítása esetén teljesíteni kell.”

13. A 11. és a 11a. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„11. cikk

Nemzeti végrehajtási intézkedések

(1) 2011. szeptember 30-ig minden tagállam közzéteszi és megküldi a Bizottságnak a területén lévő, ezen irányelv hatálya alá tartozó létesítmények listáját, valamint a 10a. cikk (1) bekezdésében és a 10c. cikkben előírt szabályokkal összhangban elvégzett számítás alapján a területén lévő létesítmények részére egyenként esetlegesen ingyenesen kiosztandó kibocsátási egység-mennyiséget.

(2) Az illetékes hatóság minden évben február 28-ig kiadja az adott évben szétosztandó, a 10., a 10a. és a 10c. cikkkel összhangban kiszámított kibocsátási egység-mennyiséget.

(3) A tagállamok a (2) bekezdés szerinti ingyenes kibocsátási egységeket nem ítélik oda olyan létesítményeknek, amelyeknek az (1) bekezdés szerinti listába történő felvételét a Bizottság elutasította.

11a. cikk

A projekttevékenységekből származó CER- és ERU-egységek felhasználása a közösségi rendszerben az éghajlatváltozásról szóló nemzetközi megállapodás hatálybalépése előtt

(1) A 28. cikk (3) és (4) bekezdése alkalmazásának sérelme nélkül, e cikk (2)–(7) bekezdését kell alkalmazni.

(2) Az üzemeltetők és légi fuvarozók a 2008 és 2012 közötti időszakra vonatkozóan a tagállamok által részükre felhasználásra engedélyezett, de fel nem használt CER/ERU-mennyiség, illetve a (8) bekezdés értelmében biztosított egységek felhasználására vonatkozó jogosultságuk erejéig kérhetik az illetékes hatóságtól, hogy a 2008-tól 2012-ig terjedő időszak során a közösségi rendszerben felhasználható projekt típusok tekintetében a 2012-ig elért kibocsátáscsökkentés alapján kiadott CER-ekért és ERU-kért 2013-tól érvényes kibocsátási egységeket adjon ki részükre.

Az illetékes hatóság ezt az átváltást 2015. március 31-ig kérésre végrehajtja.

(3) A 2008 és 2012 közötti időszakra vonatkozóan a tagállamok által az üzemeltetők és légi fuvarozók részére felhasználásra engedélyezett, de fel nem használt CER/ERU-mennyiség, illetve a (8) bekezdés értelmében biztosított egységek felhasználására vonatkozó jogosultságuk erejéig az illetékes hatóságok lehetővé teszik, hogy az üzemeltetők a 2013 előtt bejegyzett projektek tekintetében 2013-tól elérendő kibocsátáscsökkentés alapján kiadott CER-eket és ERU-kat 2013-tól érvényes kibocsátási egységekre cseréljék.

Az első albekezdés a közösségi rendszerben a 2008 és 2012 közötti időszakban felhasználható valamennyi projekt típusból származó CER-re és ERU-ra vonatkozik.

(4) A 2008 és 2012 közötti időszakra vonatkozóan a tagállamok által az üzemeltetők és légi fuvarozók részére felhasználásra engedélyezett, de fel nem használt CER/ERU-mennyiség, illetve a (8) bekezdés értelmében biztosított egységek felhasználására vonatkozó jogosultságuk erejéig az illetékes hatóságok lehetővé teszik, hogy az üzemeltetők a legkevésbé fejlett országokban 2013 után megkezdendő projektekből 2013-tól elért kibocsátáscsökkentés alapján kiadott CER-eket kibocsátási egységekre cseréljék.

Az első albekezdésben foglalt rendelkezés a közösségi rendszerben a 2008-tól 2012-ig terjedő időszak során felhasználható valamennyi projekt típusból származó CER-re vonatkozik mindaddig – de legkésőbb 2020-ig –, ameddig az érintett országok erre vonatkozó megállapodást nem ratifikálnak a Közösséggel.

(5) Ha a nemzetközi éghajlatváltozási egyezményre vonatkozó tárgyalások lezárására 2009. december 31-ig nem kerül sor, a projektekből vagy más kibocsátáscsökkentést eredményező tevékenységből származó egységek – a 2008 és 2012 közötti időszakra vonatkozóan a tagállamok által az üzemeltetők és légi fuvarozók részére felhasználásra engedélyezett, de fel nem használt CER/ERU-mennyiség, illetve a (8) bekezdés értelmében biztosított egységek felhasználására vonatkozó jogosultságuk erejéig – harmadik országokkal kötött, a felhasználható mennyiségről rendelkező megállapodásokkal összhangban felhasználhatók a közösségi rendszerben. Ezekkel a megállapodásokkal összhangban az üzemeltetők felhasználhatnak az érintett harmadik országokban végzett projekttevékenységből eredő egységeket a közösségi rendszer szerinti kötelezettségeik teljesítése céljából.

(6) Az (5) bekezdésben említett megállapodásokban rendelkezni kell a 2008 és 2012 közötti időszakban a közösségi rendszerben felhasználható projekt típusokra – ideértve a technológiaátadást és a fenntartható fejlődést előmozdító, megújuló energiaforrásokkal vagy az energiahatékonysággal kapcsolatos technológiákat – vonatkozó egységeknek a közösségi rendszerben történő felhasználásáról. Ezek a megállapodások rendelkezhetnek olyan projektekből származó egységek felhasználásáról is, amelyek esetében a figyelembe vett alapszint kisebb a 10a. cikkben előírt intézkedések szerinti ingyenes kiosztás szintjénél vagy a közösségi jogban előírt szinteknél.

(7) Amint létrejön egy, az éghajlatváltozásról szóló nemzetközi megállapodás, 2013. január 1-jétől csak a megállapodást megerősítő harmadik országokbeli projektekből származó egységeket fogadhatók el a közösségi rendszerben.

(8) Valamennyi meglévő üzemeltető számára engedélyezett az egységek használata a 2008 és 2020 közötti időszakban a 2008-tól 2012-ig terjedő időszakra a számára engedélyezett mennyiség erejéig, vagy a 2008 és 2012 közötti időszakban a számára kiosztott kibocsátási egységek egy bizonyos százaléka erejéig, amely nem lehet alacsonyabb 11 %-nál, mindig a magasabb értéket figyelembe véve.

Az üzemeltetők számára olyan mértékig engedélyezett az egységek használata az első albekezdésben meghatározott 11 %-on felül, hogy a 2008 és 2012 közötti időszakra vonatkozó ingyenes kiosztásuk és projekttevékenységekre vonatkozó összjogosultságuk együttvéve megegyezzen a 2005 és 2007 közötti hitelesített kibocsátásuk meghatározott százalékával.

Az új belépők – ideértve azon 2008 és 2012 között belépőket is, akik a 2008 és 2012 közötti időszakra sem ingyenes egységeket, sem CER és ERU felhasználási jogosultságot nem kaptak –, valamint az új ágazatok a 2013 és 2020 közötti időszakra vonatkozó hitelesített kibocsátásuk bizonyos – de legalább 4,5 – százalékának megfelelő mennyiségig használhatnak projekttevékenységeket. A légi fuvarozók a 2013 és 2020 közötti időszakra vonatkozó hitelesített kibocsátásuk bizonyos – de legalább 1,5 – százalékának megfelelő mennyiségig használhatnak egységeket.

Intézkedéseket kell elfogadni az első, második és harmadik albekezdésben alkalmazandó pontos százalékok meghatározására. Az első albekezdésben említett első százalékos arányon felül kiosztandó további mennyiség legalább egyharmadát azon meglévő üzemeltetők között kell elosztani, amelyek esetén a 2008 és 2012 közötti időszakra vonatkozóan a legalacsonyabb az átlagosan ingyenesen kapott egységek és a projekttevékenység-használat kombinált szintje.

Ezek az intézkedések biztosítják, hogy az engedélyezett egységek teljes felhasználása ne lépje túl a 2008 és 2020 közötti időszak során a közösségi rendszerben a meglévő ágazatok 2005-ös szint alatti közösségi szintű kibocsátáscsökkentésének 50 %-át, valamint a közösségi rendszerbe való belépésük időpontja és 2020 közötti időszakban az új ágazatok és a légi fuvarozók 2005-ös szint alatti közösségi szintű kibocsátáscsökkentéseinek 50 %-át.

Az ezen irányelv nem alapvető fontosságú elemeinek kiegészítéssel történő módosítására irányuló fenti intézkedéseket a 23. cikk (3) bekezdésében előírt ellenőrzéssel történő szabályozási bizottsági eljárással összhangban kell elfogadni.

(9) 2013. január 1-jétől kezdődően intézkedések hozhatók a projekt típusokból származó bizonyos keretek használatának korlátozására.

Ezek az intézkedések meghatározzák azt az időpontot is, amelytől kezdődően az (1)–(4) bekezdés szerinti keretek felhasználása ezen intézkedéseknek megfelelően történik. Ez az időpont legkorábban az intézkedések elfogadását követő hat hónap, de legkésőbb három év.

Az ezen irányelv nem alapvető fontosságú elemeinek kiegészítéssel történő módosítására irányuló ezen intézkedéseket a 23. cikk (3) bekezdésében előírt ellenőrzéssel történő szabályozási bizottsági eljárással összhangban kell elfogadni. A Bizottság megvizsgálja egy ilyen intézkedéseket tartalmazó tervezetnek a bizottságnak történő benyújtását, amelyre valamely tagállam kérése esetén kerül sor.”

14. A 11b. cikk (1) bekezdése a következő albekezdéssel egészül ki:

„A Közösség és tagállamai csak olyan projekttevékenységeket engedélyezhetnek, amelyek esetében a projekt valamennyi résztvevőjének székhelye vagy olyan országban van, amely részes fele a szóban forgó projektről kötött nemzetközi megállapodásnak, vagy pedig olyan országban, szövetségi szint alatti vagy regionális egységben van, amely a 25. cikk alapján kapcsolódik a közösségi rendszerhez.”

15. A 12. cikk a következőképpen módosul:

a) a cikk a következő bekezdéssel egészül ki:

„(1a) A Bizottság 2010. december 31-ig megvizsgálja, hogy a kibocsátási egységek piaca kellően védett-e a bennfentes kereskedelemről vagy a piaci manipulációtól, valamint hogy a védelem biztosításához szükséges-e javaslatok benyújtása. A bennfentes kereskedelemről és a piaci manipulációról (piaci visszaélés) szóló, 2003. január 28-i 2003/6/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv (*) vonatkozó rendelkezéseit megfelelő kiigazításokkal alkalmazni lehet az alapanyag-kereskedelemre.

(*) HL L 96., 2003.4.12., 16. o.”;

b) a cikk a következő bekezdéssel egészül ki:

„(3a) A kibocsátási egységekre vonatkozó átadási kötelezettség nem vonatkozik az olyan hitelesített kibocsátásra, amelyet elkülönítettek, és olyan létesítménybe szállítottak állandó tárolás céljából, melynek érvényes engedélye van a szén-dioxid geológiai tárolásáról szóló, 2009. április 23-i 2009/31/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvvel (*) összhangban.

(*) "HL L 140., 5.6.2009., 114. o.”;

c) a cikk a következő bekezdéssel egészül ki:

„(5) Az (1) és a (2) bekezdést a 10c. cikk sérelme nélkül kell alkalmazni.”;

16. A 13. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„13 cikk

A kibocsátási egységek érvényessége

(1) A 2013. január 1-jétől kezdődően kiadott kibocsátási egységek a 2013. január 1-jétől számított nyolc éves időszak során megvalósuló kibocsátásokra érvényesek.

(2) Az (1) bekezdésben meghatározott minden egyes időszak kezdete után négy hónappal az érvényességüket veszített, valamint a 12. cikkel összhangban le nem adott és nem törölt kibocsátási egységeket az illetékes hatóság törli.

A tagállamok az első albekezdésnek megfelelően törölt egységeket birtokló személyeknek a törölt egységek helyett a folyó időszakra érvényes egységeket adhatnak ki.”

17. A 14. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„14. cikk

A kibocsátás nyomon követése és bejelentése

(1) A Bizottság 2011. december 31-ig rendeletet fogad el a kibocsátás, valamint szükség szerint az I. mellékletben felsorolt, a tevékenységekre vonatkozó adatok nyomon követéséről és bejelentéséről, továbbá a tonnakilométer-adatok nyomon követéséről és bejelentéséről a 3e. vagy a 3f. cikkek alkalmazásában, amely rendelet alapját a nyomon követésre és a jelentéstételre vonatkozóan a IV. mellékletben meghatározott elvek képezik, és e rendelet az egyes üvegházhatású gázokkal kapcsolatos, a kibocsátás nyomon követésére és bejelentésére vonatkozó követelmények keretében meghatározza e gázok globális felmelegedési potenciálját.

Az ezen irányelv nem alapvető fontosságú elemeinek kiegészítéssel történő módosítására irányuló fenti intézkedést a 23. cikk (3) bekezdésében előírt ellenőrzéssel történő szabályozási bizottsági eljárással összhangban kell elfogadni.

(2) Az (1) bekezdésben említett rendelet figyelembe veszi a rendelkezésre álló legpontosabb és legkorszerűbb, így különösen az IPPC-vel összefüggésben elért tudományos eredményeket, és követelményeket állapíthat meg az üzemeltetőkkel szemben arra vonatkozóan, hogy hogyan számoljanak be az esetlegesen nemzetközi versenynek kitett, energiaigényes iparágakban előállított termékek gyártásával összefüggő kibocsátásáról. A rendelet megállapíthatja továbbá ezen adatok független hitelesítésének követelményeit is.

Ezek a követelmények kiterjedhetnek a közösségi rendszer hatálya alá tartozó villamosenergia-termelésből származó, e termékek előállításával kapcsolatos kibocsátási adatok bejelentésére is.

(3) A tagállamok biztosítják, hogy a rendelettel összhangban minden létesítmény-üzemeltető és légi fuvarozó minden naptári év végén ellenőrizze és bejelentse az illetékes hatóságnak az adott évben az adott létesítmény által előidézett kibocsátás nagyságát, illetve, 2010. január 1-jétől, az általa üzemeltetett légi járművet.

(4) Az (1) bekezdésben említett rendeletben követelmények szerepelhetnek az automatizált rendszerek és adatcsereformátumok használatáról a nyomonkövetési terv, az éves kibocsátási jelentés és a hitelesítési tevékenységek vonatkozásában az üzemeltető, a hitelesítő és az illetékes hatóságok között folytatott kommunikáció összehangolása érdekében.”

18. A 15. cikk a következőképpen módosul:

a) a cím helyébe a következő szöveg lép:

„Hitelesítés és akkreditáció”;

b) a szöveg a következő bekezdésekkel egészül ki:

„A Bizottság 2011. december 31-ig az V. mellékletben rögzített elvek alapján rendeletet fogad el a kibocsátási adatokat tartalmazó jelentések hitelesítéséről, valamint a hitelesítők akkreditációjáról és felügyeletéről. A rendeletnek meg kell határoznia a hitelesítők akkreditációjára, akkreditációjuk visszavonására, valamint – szükség szerint – az akkreditáló szervek kölcsönös elismerésére és szakmai értékelésére irányadó kritériumokat.

A rendelet nem alapvető fontosságú elemeinek kiegészítéssel történő módosítására irányuló ezen intézkedéseket a 23. cikk (3) bekezdésében említett, ellenőrzéssel történő szabályozási bizottsági eljárással összhangban kell elfogadni.”

19. A szöveg a következő cikkel egészül ki:

„15a. cikk

Az adatok nyilvánosságra hozatala és szakmai titoktartás

A tagállamok és a Bizottság biztosítják, hogy a kibocsátási egységek mennyiségére és elosztására, valamint a kibocsátások felügyeletére, az azokról szóló jelentéstételre és ellenőrzésekre vonatkozó valamennyi döntés és jelentés azonnali, rendszerezett és megkülönböztetésmentes hozzáférést biztosító módon nyilvánosságra kerül.

A hivatali titoktartás körébe tartozó információkat nem lehet más személyekkel vagy hatóságokkal közölni, kivéve, ha azt hatályos törvényi, rendeleti vagy közigazgatási rendelkezések írják elő.”

20. Az 16. cikk (4) bekezdése helyébe a következő szöveg lép:

„(4) A 2013. január 1-jétől kezdődően kiadott kibocsátási egységekkel kapcsolatos többletkibocsátási bírság az európai fogyasztói árindekszel összhangban növekszik.”

21. A 19. cikk a következőképpen módosul:

a) az (1) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(1) A 2012. január 1-jétől kezdődően kiadott kibocsátási egységeket a közösségi kibocsátási egységforgalmi jegyzékben kell tartani a tagállamban megnyitott számlák kezeléséhez kapcsolódó folyamatok elvégzése, valamint a (3) bekezdésben említett bizottsági rendelet szerinti kiosztása, visszaadása és törlése céljából.

Minden tagállamnak képesnek kell lennie a UNFCCC és a Kiotói Jegyzőkönyv értelmében engedélyezett műveletek végrehajtására.”;

b) a cikk a következő bekezdéssel egészül ki:

„(4) A (3) bekezdésben említett rendelet szabályozza a közösségi kibocsátási egység-forgalmi jegyzék működését, a 25. cikk (1b) bekezdésében foglalt rendelkezések végrehajtása miatt szükséges ügyletek és egyéb műveletek elvégzése céljából. A rendelet olyan eljárásokat is tartalmaz, amelyek a közösségi kibocsátási egység-forgalmi jegyzéknek az ezen cikk (1) bekezdésében említett kérdéseket érintő változások és váratlan események esetén történő kezelésére irányulnak. A rendelet megfelelő módokat fog tartalmazni arra, hogy a közösségi kibocsátási egység-forgalmi jegyzék hogyan biztosítsa, hogy a tagállamok a hatékonyság javítására, az igazgatási költségek kezelésére és a minőség-ellenőrzési intézkedésekre irányuló kezdeményezéseket tehessenek.”

22. A 21. cikk a következőképpen módosul:

a) az (1) bekezdés második mondata helyébe a következő szöveg lép:

„Ebben a jelentésben különös figyelmet fordítanak a kibocsátási egységek kiosztásának szabályaira, a kibocsátási egység-forgalmi jegyzékek működtetésére, a nyomon követéssel, a jelentéstétellel, a hitelesítéssel és az akkreditációval kapcsolatos végrehajtási intézkedések alkalmazására, az ezen irányelvnek való megfeleléssel összefüggő kérdésekre, valamint – szükség szerint – a kibocsátási egységek adózástechnikai kezelésére.”;

b) az (3) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(3) A Bizottság információcserét szervez a tagállamok illetékes hatóságai számára a kiosztással, az ERU-knak és a CER-eknek a közösségi rendszerben való felhasználásával, a kibocsátási egység-forgalmi jegyzékek működtetésével, a nyomon követéssel, a jelentéstétellel, a hitelesítéssel, az akkreditációval, az informatikai háttérrel és az ezen irányelvnek való megfeleléssel összefüggő fejleményekről.”

23. A 22. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„22. cikk

A mellékletek módosításai

A 21. cikkben előírt jelentéstételre és az ezen irányelv alkalmazása kapcsán szerzett tapasztalatokra figyelemmel módosítani lehet ezen irányelv mellékleteit, kivéve az I., a IIa. és a IIb. mellékletet. A IV. és V. melléklet módosítását a kibocsátás nyomon követésének, bejelentésének és hitelesítésének javítása indokolhatja.

Az ezen irányelv nem alapvető fontosságú elemeinek többek között kiegészítéssel történő módosítására irányuló fenti intézkedéseket a 23. cikk (3) bekezdésében előírt ellenőrzéssel történő szabályozási bizottsági eljárással összhangban kell elfogadni.”

24. A 23. cikk a következő bekezdéssel egészül ki:

„(4) Az e bekezdésre történő hivatkozás esetén az 1999/468/EK határozat 4. és 7. cikkét kell alkalmazni, figyelemmel 8. cikkének rendelkezéseire.”;

25. A 24. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„24. cikk

A közösségi rendszer további tevékenységekre, illetve gázokra történő egyoldalú kiterjesztésére vonatkozó eljárások

(1) 2008-tól kezdődően a tagállamok az üvegházhatású gázok kibocsátási egységeinek kereskedelmi rendszerét az I. melléklet felsorolásában nem szereplő tevékenységekre és üvegházhatású gázokra is alkalmazhatják, amennyiben a Bizottság minden vonatkozó követelmény, különösen a belső piacra gyakorolt hatások, a verseny esetleges torzulásai, a közösségi rendszer környezetvédelmi integritása és a tervezett nyomonkövetési és jelentési rendszer megbízhatósága figyelembevételével e tevékenységek és üvegházhatású gázok felvételét jóváhagyja:

a) a 23. cikk (2) bekezdésében említett szabályozási bizottsági eljárással összhangban, amennyiben a felvétel olyan létesítményekre vonatkozik, amelyek nem szerepelnek az I. mellékletben; vagy

b) a 23. cikk (3) bekezdésében említett ellenőrzéssel történő szabályozási bizottsági eljárással összhangban, amennyiben a felvétel olyan tevékenységekre és üvegházhatású gázokra vonatkozik, amelyek nem szerepelnek az I. mellékletben. A fenti intézkedések ezen irányelv nem alapvető fontosságú elemeinek kiegészítéssel történő módosítására irányulnak.

(2) További tevékenységek és gázok felvételének jóváhagyásakor a Bizottság egyidejűleg engedélyezheti további kibocsátási egységek kiadását is, és engedélyezheti más tagállamok számára e további tevékenységek és gázok felvételét.

(3) Az I. melléklet listájában kombinációként nem szereplő tevékenységeket, létesítményeket és üvegházhatású gázokat érintő kibocsátás nyomon követése és az ezzel kapcsolatos jelentéstétel – a Bizottság kezdeményezésére vagy tagállam kérésére – rendeletben szabályozható, amennyiben a nyomon követés és a jelentéstétel kellő pontossággal elvégezhető.

Az ezen irányelv nem alapvető fontosságú elemeinek kiegészítéssel történő módosítására irányuló fenti intézkedést a 23. cikk (3) bekezdésében előírt ellenőrzéssel történő szabályozási bizottsági eljárással összhangban kell elfogadni.”

26. Az irányelv a következő cikkel egészül ki:

„24a. cikk

Kibocsátáscsökkentést eredményező projektekre vonatkozó harmonizált szabályok

(1) A 24. cikkben előírt felvételen túlmenően végrehajtási intézkedéseket lehet elfogadni kibocsátási egységek vagy keretek olyan, tagállamok által igazgatott projektek tekintetében történő kiadására vonatkozóan, amelyek a közösségi rendszer hatálya alá nem tartozó üvegházhatású gázkibocsátás mérséklését eredményezik.

Az ezen irányelv nem alapvető fontosságú elemeinek kiegészítéssel történő módosítására irányuló fenti intézkedéseket a 23. cikk (3) bekezdésében előírt ellenőrzéssel történő szabályozási bizottsági eljárással összhangban kell elfogadni.

Ezek az intézkedések nem eredményezhetik a kibocsátáscsökkentés többszörös beszámítását, és nem akadályozhatják egyéb, a közösségi rendszeren kívüli kibocsátáscsökkentésre irányuló szakpolitikai intézkedések végrehajtását. Ilyen értelmű rendelkezés csak akkor fogadható el, ha nem lehetséges a felvétel a 24. cikkel összhangban; a közösségi rendszer következő felülvizsgálatakor pedig meg kell fontolni e kibocsátás szabályozásának közösségi szintű harmonizálását.

(2) Az (1) bekezdésben említett közösségi szintű projektek kibocsátási egységekkel történő ellátásának részletei végrehajtási intézkedésekben szabályozhatók.

Az ezen irányelv nem alapvető fontosságú elemeinek kiegészítéssel történő módosítására irányuló fenti intézkedéseket a 23. cikk (3) bekezdésében előírt ellenőrzéssel történő szabályozási bizottsági eljárással összhangban kell elfogadni.

(3) A tagállamok megtagadhatják a kibocsátási egységek vagy keretek egyes olyan projekt típusokra vonatkozó kiadását, amelyek saját területükön csökkentik az üvegházhatású gázok kibocsátását.

Az ilyen projekteket a projekt helyszíne szerinti tagállammal való megállapodás alapján fogják végrehajtani.”

27. A 25. cikk a következő bekezdésekkel egészül ki:

„(1a) Kibocsátási egységek elismerése céljából megállapodások köthetők a közösségi rendszer és az azzal összeegyeztethető, másik országban vagy szövetségi szint alatti vagy regionális közigazgatási egységben létrehozott, a kibocsátást abszolút összkvóta megállapításával szabályozó és kötelező erejű, az üvegházhatású gázkibocsátással való kereskedést lehetővé tévő rendszerekkel.

(1b) A közösségi rendszerben lévő, vagy más, a kibocsátást abszolút összkvóta megállapításával szabályozó, az üvegházhatású gázkibocsátással való kereskedést lehetővé tévő, kötelező erejű rendszerekben lévő kibocsátási egységek tekintetében megvalósítandó igazgatási vagy technikai koordináció céljából nem kötelező erejű megállapodások hozhatók létre harmadik országokkal, szövetségi szint alatti és regionális közigazgatási egységekkel.”

28. A 27., 28. és a 29. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„27. cikk

Kiseb létesítmények kivétele a közösségi rendszerből egyenértékű intézkedések mellett

(1) A tagállamok – az üzemeltetővel történt konzultációt követően – kivethetik a közösségi rendszerből azon létesítményeket, amelyeknek az illetékes hatóság részére bejelentett kibocsátása 25 000 tonna szén-dioxid-egyenértéknél alacsonyabb, és amelyek névleges bemenő hőteljesítménye – amennyiben égetési tevékenységet végeznek – a biomasszából származó kibocsátás nélkül az a) pont szerinti értesítést megelőző 3 év egyikében sem éri el a 35 MW-ot, valamint

amelyek olyan intézkedések hatálya alá tartoznak, amelyek egyenértékű módon fognak hozzájárulni a kibocsátás csökkentéséhez, azzal a feltétellel, hogy az adott tagállam teljesíti a következő feltételeket:

- a) a 11. cikk (1) bekezdésének megfelelő létesítményjegyzék benyújtása előtt, de legkésőbb a jegyzék benyújtásakor értesíti a Bizottságot minden érintett létesítményről, és megadja a létesítményre alkalmazandó, a hatályos kibocsátáscsökkentéssel megegyező hozzájárulást elérő egyenértékű intézkedéseket;
- b) megerősíti, hogy nyomkövetési rendelkezések biztosítják annak megállapítását, hogy a létesítmények bármelyike bármely naptári évben – a biomasszából származó kibocsátás nélkül – 25 000 tonna szén-dioxid-egyenértéknek megfelelő vagy annál több kibocsátást idéz-e elő. A tagállamok egyszerűsített nyomon követéssel, jelentéstétellel és hitelesítéssel kapcsolatos intézkedéseket engedélyezhetnek azon létesítmények esetében, amelyek éves hitelesített átlagkibocsátása 2008 és 2010 között – a 14. cikkel összhangban – évi 5 000 tonna alatt van;
- c) megerősíti, hogy ha bármely naptári évben bármely létesítmény kibocsátása – a biomasszából származó kibocsátás nélkül – eléri vagy meghaladja a 25 000 tonna szén-dioxid-egyenértéket, valamint ha a létesítményre vonatkozó, azonos nagyságú kibocsátáscsökkentési hozzájárulást elérő intézkedések már nincsenek hatályban, a létesítményt visszaveszi a közösségi rendszerbe;
- d) az a), b) és c) pontban előírt információkat észrevételek megtétele céljából nyilvánosságra hozza.

A kórházak szintén mentességet kaphatnak egyenértékű intézkedések vállalása esetén.

(2) Ha a Bizottság az észrevételek megtétele céljából történő nyilvánosságra hozatal bejelentésének időpontjától számított három hónapos időszak végétől számítva további hat hónapon belül nem emel kifogást, a kivételt jóváhagyottnak kell tekinteni.

Azt követően, hogy a létesítmény leadta kibocsátási egységeit azon időszakra nézve, amely alatt a létesítmény a közösségi rendszerben részt vett, a létesítményt ki kell venni a rendszerből; a tagállam ettől fogva a létesítménynek a 10a. cikk alapján nem adhat ki további ingyenes kibocsátási egységeket.

(3) Amikor egy létesítményt az (1c) bekezdésnek megfelelően visszavesznek a közösségi rendszerbe, a 10a. cikknek megfelelően kiadott kibocsátási egységeket a visszavétel évtől kezdve biztosítják számára. Az ezen létesítmények számára kiadott kibocsátási egységeket a létesítmény helye szerinti tagállam levonja a 10. cikk (2) bekezdése szerint árverésre kerülő mennyiségből.

Minden ilyen létesítmény a közösségi rendszerben marad a kereskedelmi időszak hátralevő része során.

(4) A 2008 és 2012 közötti időszak alatt a közösségi rendszeren kívüli létesítményekre a nyomon követéssel, hitelesítéssel és jelentéstétellel kapcsolatos egyszerűsített követelmények alkalmazhatók az (1) bekezdés a) pontja szerinti értesítést megelőző három évre vonatkozó kibocsátások megállapítására.

28. cikk

Egy jövőbeli nemzetközi éghajlatváltozási megállapodás közösségi jóváhagyása nyomán alkalmazandó kiigazítások

(1) Legkésőbb 3 hónappal azután, hogy a Közösség olyan nemzetközi éghajlatváltozási megállapodást ír alá, amely 2020-ig az üvegházhatású gázok kibocsátásának az 1990. évi szinthez képest 20 %-ot meghaladó mértékű, kötelező csökkentését tűzi ki célul –ahogyan azt a 2007. márciusi Európai Tanács által jóváhagyott, 30 %-os csökkentési kötelezettségvállalás tükrözi –, a Bizottság jelentést készít, amelyben különösen a következő elemeket értékeli:

- a) a nemzetközi tárgyalások keretében kidolgozott intézkedések természete, valamint a más fejlett országok által tett, a Közösségéhez hasonló kibocsátáscsökkentési kötelezettségvállalások, és a gazdaságilag fejlettebb fejlődő országok által tett azon kötelezettségvállalások, hogy saját felelősségüknek és képességeiknek megfelelően ők is hozzájárulnak a megállapodáshoz;
- b) az éghajlatváltozásról szóló nemzetközi megállapodás hatásai, és ebből következően a közösségi szinten annak érdekében szükséges intézkedések, hogy a nagyra törőbb, 30 %-os csökkentési célra kiegyensúlyozottan, átláthatóan és igazságosan lehessen áttérni, figyelembe véve a Kiotói Jegyzőkönyv első kötelezettségvállalási időszaka során végzett munkát;
- c) a közösségi gyártó iparágainak versenyképessége a szén-szívargás kockázatával összefüggésben;
- d) az éghajlatváltozásról szóló nemzetközi megállapodás hatása a Közösség többi gazdasági ágazatára;
- e) a Közösség mezőgazdasági ágazatára gyakorolt hatás, beleértve a szén-szívargási kockázatot;
- f) megfelelő módok a Közösségen belüli földhasználatból, földhasználat-változásból és erdészeti tevékenységből származó kibocsátások és eltávolítások figyelembevételére;
- g) a harmadik országokban folyó erdőültetés, újraerdősítés, elkerült erdőirtás és erdőpusztulás, amennyiben létrejön egy nemzetközileg elismert rendszer ennek vonatkozásában;
- h) további közösségi politikák és intézkedések szükségessége az üvegházhatású gázok kibocsátásának csökkentésére irányuló közösségi és tagállami kötelezettségvállalásokra tekintettel.

(2) Az (1) bekezdésben említett jelentés alapján a Bizottság szükség esetén jogalkotási javaslatot terjeszt az Európai Parlament és a Tanács elé ezen irányelv módosításáról az (1) bekezdés szerint, azzal hogy az az éghajlatváltozásról szóló nemzetközi megállapodás Közösség által történő jóváhagyásakor hatályba lép, valamint tekintettel a megállapodás értelmében megvalósítandó, kibocsátáscsökkentésre irányuló kötelezettségvállalásokra.

Ez a javaslat az átláthatóság, a gazdasági és költségvetéskonomság, valamint az erőfeszítések tagállamok közötti megoszlása tekintetében a méltányosság és szolidaritás elvein alapul.

(3) Ez a javaslat szükség esetén lehetővé teszi, hogy az üzemeltetők az ebben az irányelvben foglalt kibocsátási egységeken túl CER-eket, ERU-kat, és olyan harmadik országokban végrehajtott projektekből származó egyéb jóváhagyott egységeket is felhasználjanak, amelyek megerősítették az éghajlatváltozásról szóló nemzetközi megállapodást.

(4) A javaslatnak szükség esetén tartalmaznia kell az (1) bekezdésnek megfelelő kötelező csökkentések átláthatóan, kiegyensúlyozottan és igazságosan történő elérésének elősegítéséhez szükséges egyéb intézkedéseket is és különösen olyan végrehajtási intézkedéseket, amelyek – az adott esetben megfelelően – lehetővé teszik a 11a. cikk (2)–(5) bekezdésében említettekén kívüli egyéb típusú projektekből származó kereteknek a közösségi rendszerben részt vevő üzemeltetők általi használatát vagy egyéb, az éghajlatváltozásról szóló nemzetközi megállapodás alapján létrehozott mechanizmusoknak a szóban forgó üzemeltetők általi igénybevételét.

(5) A javaslatnak tartalmaznia kell megfelelő átmeneti és felfüggesztő hatályú intézkedéseket az éghajlatváltozásról szóló nemzetközi megállapodás hatálybalépéséig.

29. cikk

A karbonpiac jobb működésének biztosítása érdekében készült jelentés

Ha a 10. cikk (5) bekezdésében említett karbonpiacról szóló rendszeres jelentések alapján a Bizottság arra vonatkozó bizonyítékkal rendelkezik, hogy a karbonpiac nem a megfelelő módon működik, akkor jelentést kell benyújtania az Európai Parlament és a Tanács számára. A jelentés adott esetben kiegészülhet a karbonpiac átláthatóságának növelését célzó, valamint működésének javítását elősegítő intézkedésekre irányuló javaslatokkal.”

29. A szöveg a következő cikkel egészül ki:

„29a. cikk

Intézkedések túlzott mértékű áringadozás esetén

(1) Ha a kibocsátási egységek ára hat egymást követő hónapnál hosszabb ideig az előző két évi európai karbonpiaci átlagár háromszorosánál magasabb értékű, az Európai Bizottság azonnal összehívja a 280/2004/EK határozat 9. cikkével létrehozott bizottságot.

(2) Ha az (1) bekezdésben említett árak alakulása nem felel meg a változó piaci tényezőknek, az áralakulás mértékét figyelembe véve az alábbi intézkedések egyike alkalmazható:

- a) olyan intézkedés, mely lehetővé teszi a tagállamoknak az árverés útján értékesítendő mennyiség egy része elárverezését előre hozását;
- b) olyan intézkedés, mely lehetővé teszi a tagállamoknak az új belépők részére fenntartott tartalék még meglévő kibocsátási egységei legfeljebb 25 %-ának árverés útján történő értékesítését.

Ezen intézkedéseket a 23. cikk (4) bekezdésében említett irányítóbizottsági eljárással összhangban kell elfogadni.

(3) Minden intézkedésnek a lehető legnagyobb figyelmet kell fordítania a 29. cikknek megfelelően a Bizottság által az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak benyújtott jelentésekre, valamint a tagállamok által nyújtott bármilyen más vonatkozó információra.

(4) E rendelkezések alkalmazására vonatkozó módszereket a 10. cikk (4) bekezdésében említett rendelet tartalmazza.”

30. Az I. melléklet helyébe ezen irányelv I. mellékletének szövege lép.

31. Az irányelv az ezen irányelv II. mellékletében meghatározott IIa. és IIb. melléklettel egészül ki.

32. A III. mellékletet el kell hagyni.

2. cikk

Átültetés

(1) A tagállamok 2012. december 31-ig hatályba léptetik az ezen irányelvnek való megfeleléshez szükséges törvényeket, rendeleteket és közigazgatási rendelkezéseket.

A tagállamok hatályba léptetik azokat a törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezéseket, amelyek szükségesek ahhoz, hogy – az ezen irányelv 1. cikkének 10. pontjában előírt kiegészítéssel – a 2003/87/EK irányelv 9a. cikke (2) bekezdésének, valamint – az ezen irányelv 1. cikkének 13. pontjában előírt módosításnak megfelelően – a 2003/87/EK irányelv 11. cikkének 2009. december 31-ig megfeleljenek.

A tagállamok az első albekezdésben előírt rendelkezéseket 2013. január 1-jétől alkalmazzák. A tagállamok által az első és a második albekezdés alapján elfogadott rendelkezéseknek hivatkozniuk kell erre az irányelvre, vagy kihirdetésük alkalmával azokhoz ilyen hivatkozást kell fűzni. A hivatkozás módját a tagállamok határozzák meg.

(2) A tagállamok megküldik a Bizottságnak nemzeti joguk azon főbb rendelkezéseinek szövegét, amelyeket az irányelv által szabályozott területen fogadnak el. A Bizottság erről tájékoztatja a tagállamokat.

3. cikk

Átmeneti rendelkezés

A 2003/87/EK irányelvnek a 2004/101/EK irányelvvel, a 2008/101/EK irányelvvel és a 219/2009/EK rendelettel módosított rendelkezéseit 2012. december 31-ig alkalmazni kell.

4. cikk

Hatálybalépés

Ez az irányelv az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő huszadik napon lép hatályba.

5. cikk

Címzettek

Ennek az irányelvnek a tagállamok a címzettjei.

Kelt Strasbourgban, 2009. április 23-án.

az Európai Parlament részéről
az elnök
H.-G. PÖTTERING

a Tanács részéről
az elnök
P. NEČAS

I. MELLÉKLET

A 2003/87/EK irányelv I. melléklete helyébe a következő szöveg lép:

„I MELLÉKLET

TEVÉKENYSÉGI KATEGÓRIÁK, AMELYEKRE JELEN IRÁNYELV VONATKOZIK

1. A kutatásra, fejlesztésre és új termékek és folyamatok tesztelésére használt létesítmények vagy létesítményrészek, valamint a kizárólag biomasszát használó tüzelőberendezések nem tartoznak ezen irányelv hatálya alá.
2. Az alábbi küszöbértékek általában a gyártókapacitásra vagy a teljesítményre vonatkoznak. Ha ugyanazon létesítményen belül több, azonos kategóriába tartozó tevékenység folyik, az ilyen tevékenységek teljesítménye összeadandó.
3. Ha egy létesítmény teljes névleges bemenő hőteljesítményét a közösségi rendszerbe történő beillesztésének meghatározása céljából számítják ki, akkor a létesítményen belül a részét képező valamennyi üzemanyag-égetést folytató technikai egység névleges bemenő hőteljesítménye összeadandó. Ezen egységek lehetnek valamennyi típusú kazánok, égetőművek, turbinák, fűtőberendezések, kohók, égetők, kalcináló- és égetőkemencék, szárítók és motorok, üzemanyagcellák, vegyi tüzelőberendezések, fáklyázók, hő- vagy katalitikus utánégetők. A kizárólag biomasszát használó 3 MW alatti névleges bemenő hőteljesítményű egységeket e számítás céljából nem kell figyelembe venni. A »kizárólag biomasszát használó egységekbe« azon egységek is beleértendők, amelyek csak indításukhoz és leállításukhoz használnak fosszilis tüzelőanyagot.
4. Ha az egység olyan tevékenységet szolgál, amelynek küszöbértéke nincs teljes névleges bemenő hőteljesítményként kifejezve, akkor az ilyen tevékenység küszöbértéke a közösségi rendszerbe történő beillesztéssel kapcsolatos döntéskor elsőbbséget élvez.
5. Ha e mellékletben szereplő bármely tevékenység teljesítményére vonatkozó küszöbértéket túlzónak ítélnék egy létesítmény vonatkozásában, a veszélyes és a települési hulladék égetését végző egységeken kívül valamennyi üzemanyag-égetést folytató egységet szerepeltetni kell az üvegházhatású gázok kibocsátására vonatkozó engedélyben.
6. 2012. január 1-től az összes járatra vonatkozik, amely egy olyan tagállam területén lévő repülőtérrel száll fel vagy oda érkezik, amelyre a Szerződés érvényes.

Tevékenységek	Üvegházhatású gázok
Tüzelőanyag-berendezések 20 MW-ot meghaladó teljes bemenő hőteljesítménnyel (kivéve a veszélyeshulladék-égető és települési hulladék-égető létesítményeket)	Szén-dioxid
Ásványolaj-feldolgozók	Szén-dioxid
Kokszolókemencék	Szén-dioxid
Fémérc (beleértve a szulfidércet) pörkölő és szinterelő létesítmények	Szén-dioxid
Vas vagy acél előállítására szolgáló létesítmények (elsődleges vagy másodlagos olvasztás), beleértve a folyamatos öntést is, 2,5 tonna/óra kapacitás felett	Szén-dioxid
Vasfémek (beleértve a vasötvözeteket is) előállítása vagy feldolgozása, amennyiben 20 MW-ot meghaladó teljes bemenő hőteljesítményű tüzelőberendezéseket működtetnek. A feldolgozás magában foglalja többek között a hengerműveket, a fűtőberendezéseket, a temperált kohókat, kovácműhelyeket, öntödéket, bevonatolást és a lemaratást is	Szén-dioxid
Elsődleges alumínium előállítása	Szén-dioxid és perfluor-szénhidrogének
Másodlagos alumínium előállítása, amennyiben 20 MW-ot meghaladó teljes bemenő hőteljesítményű tüzelőegységeket működtetnek	Szén-dioxid
Nemvasfémek előállítása vagy feldolgozása, beleértve az ötvözetek előállítását, a finomítást, az öntést stb., amennyiben (a redukálóanyagokként alkalmazott tüzelőanyagokat is beleszámítva) 20 MW-ot meghaladó teljes bemenő hőteljesítményű tüzelőegységeket működtetnek	Szén-dioxid

Tevékenységek	Üvegházhatású gázok
Cementklinker napi 500 tonnát meghaladó gyártókapacitással rendelkező forgókemencében történő előállítása vagy napi 50 tonnát meghaladó gyártókapacitással rendelkező más típusú kemencében történő kalcinálása	Szén-dioxid
Mész előállítása vagy dolomit és magnezit napi 50 tonnát meghaladó gyártókapacitással rendelkező forgókemencében vagy más típusú kemencében történő kalcinálása	Szén-dioxid
Üveggyártás, beleértve üveggapot gyártását napi 20 tonnát meghaladó olvasztókapacitással	Szén-dioxid
Kerámiatermékek, különösen tetőcserép, tégl, tűzálló tégl, csempe, kőedények, porcelán égetéssel előállítása 75 tonna/nap gyártási kapacitás felett	Szén-dioxid
Ásványi gapot szigetelőanyag előállítása, kőzet, üveg vagy salak felhasználásával, napi 20 tonnát meghaladó olvasztási kapacitással	Szén-dioxid
Gipszszárítás vagy -kalcinálás, illetve gipszkarton és más gipsztermékek előállítása, amennyiben 20 MW-ot meghaladó teljes bemenő hőteljesítményű tüzelőberendezéseket működtetnek	Szén-dioxid
Faanyagból származó pép vagy egyéb szál as anyagok gyártására	Szén-dioxid
Papír vagy karton gyártására 20 tonna/nap termelési kapacitáson felül	Szén-dioxid
Korom szerves anyagok – mint például olaj, kátrány, krakkoló, desztillációs maradékok – karbonizálásával járó előállítása, amennyiben 20 MW-ot meghaladó teljes bemenő hőteljesítményű tüzelőegységeket működtetnek	Szén-dioxid
Salétromsav előállítása	Szén-dioxid és dinitrogén-oxid
Adipinsav előállítása	Szén-dioxid és dinitrogén-oxid
Glioxál és glioxilsav előállítása	Szén-dioxid és dinitrogén-oxid
Ammónia előállítása	Szén-dioxid
Ömlesztett szerves vegyszerek előállítása krakkolással, reformálással, részleges vagy teljes oxidálással vagy hasonló eljárással, 100 tonna/napot meghaladó gyártókapacitással	Szén-dioxid
Hidrogén (H ₂) és szintetikus gáz előállítása reformálással vagy részleges oxidálással 25 tonna/napot meghaladó gyártókapacitással	Szén-dioxid
Nátrium-karbonát (Na ₂ CO ₃) és nátrium-hidrogén-karbonát (NaHCO ₃) előállítása	Szén-dioxid
Üvegházhatású gázoknak szállítás és a 2009/31/EK irányelv értelmében engedélyezett tárolóhelyen történő geológiai tárolás céljából való elkülönítésére használt létesítmények, amelyekre a jelen irányelv kiterjed	Szén-dioxid
Üvegházhatású gázoknak a 2009/31/EK irányelv értelmében engedélyezett tárolóhelyen történő geológiai tárolás céljából való csővezeték révén történő szállítása	Szén-dioxid
Üvegházhatású gázoknak a 2009/31/EK irányelv értelmében engedélyezett tárolóhelyen történő geológiai tárolása	Szén-dioxid

Tevékenységek	Üvegházhatású gázok
<p>Légi közlekedés</p> <p>A Szerződés hatálya alá tartozó tagállam területén található repülőtér-ről induló vagy oda érkező légi járatok.</p> <p>E tevékenység nem vonatkozik az alábbiakra:</p> <p>a) nem tagállam országok uralkodóinak és azok közvetlen családjának, állam- és kormányfőinek, valamint minisztereinek hivatalos út alkalmával történő szállítása során megvalósult repülések, amelyeknél ezt a megfelelő státusindikátornak a repülési terven történő feltüntetésével indokolni kell;</p> <p>b) katonai légi járművek által végzett katonai célú repülések, valamint a vámhatóságok és rendőri szervek által végrehajtott repülések;</p> <p>c) kereséssel és mentéssel kapcsolatos repülések, tűzoltási repülések, az illetékes hatóság által engedélyezett humanitárius és sürgősségi egészségügyi célú repülések;</p> <p>d) a kizárólag a Chicagói Egyezmény 2. mellékletében meghatározott látvarepülési szabályok szerint végzett repülések;</p> <p>e) az olyan repülőtéren végződő repülések, amelyről a légi jármű felszállt, amennyiben közben leszállásra nem kerül sor;</p> <p>f) kizárólag a szakszolgálati engedély megszerzése vagy a repülőszemélyzet esetében a fokozat megszerzése érdekében végzett gyakorlórepülések, abban az esetben, ha ezt a repülési tervben szereplő megfelelő megjegyzés alátámasztja, feltéve hogy a repülés célja nem utas- és/vagy teherszállítás, illetve a légi jármű kiindulási helyre juttatása vagy további személyszállítási cél;</p> <p>g) a kizárólag tudományos kutatás, vagy akár a levegőben, akár a szárazföldön lévő légi járművek vagy berendezések ellenőrzése, tesztelése vagy hitelesítése céljából végzett repülések;</p> <p>h) az 5 700 kg-nál kisebb maximális felszállótömegre hitelesített légi járművel végzett repülés;</p> <p>i) a 2408/92/EGK rendelet értelmében előírt közszolgáltatási kötelezettségek keretében végrehajtott repülések a Szerződés 299. cikke (2) bekezdésében meghatározott legkülső régiók útjain vagy olyan utakon, amelyek a felajánlott kapacitás nem haladja meg az évi 30 000 ülőhelyet; és</p> <p>j) repülőutak, amelyek – e pont kivételével – e tevékenység körébe tartoznának, és amelyeket olyan kereskedelmi légiközlekedési üzemeltető hajt végre, amely</p> <ul style="list-style-type: none"> – három egymást követő négy hónapban időszakonként 243-nál kevesebb repülőutat teljesít, vagy – repülőútjainak éves összkibocsátása kevesebb mint évi 10 000 tonna. <p>A tagállamok uralkodói és közvetlen családjuk, állam- és kormányfői, valamint miniszterei hivatalos út alkalmával történő szállítása e pont alól nem képezhet kivételt.”</p>	<p>Szén-dioxid</p>

II. MELLÉKLET

A 2003/87/EK irányelv a következő IIa. és IIb. melléklettel egészül ki:

„IIa. MELLÉKLET

A kibocsátási egységek százalékos arányának növekedését a tagállamok a 10. cikk (2) bekezdésének a) pontja értelmében árverés útján értékesítik a Közösségen belüli szolidaritás és növekedés célját szolgálva, valamint a kibocsátások csökkentése és az éghajlatváltozás hatásaihoz való alkalmazkodás érdekében

	Tagállami részesedés
Belgium	10 %
Bulgária	53 %
Csehország	31 %
Észtország	42 %
Görögország	17 %
Spanyolország	13 %
Olaszország	2 %
Ciprus	20 %
Lettország	56 %
Litvánia	46 %
Luxembourg	10 %
Magyarország	28 %
Málta	23 %
Lengyelország	39 %
Portugália	16 %
Románia	53 %
Szlovénia	20 %
Szlovákia	41 %
Svédország	10 %

IIb. MELLÉKLET

A TAGÁLLAMOK RÉSZÉRE A 10. CIKK (2) BEKEZDÉSÉNEK c) PONTJA ÉRTELMÉBEN ÁRVERÉS ÚTJÁN ÉRTÉKESÍTETT KIBOCSÁTÁSI EGYSÉGEK SZÁZALÉKOS ARÁNYA TÜKRÖZI AZ ÜVEGHATÁSÚ GÁZKIBOCSÁTÁSOK 20 % CSÖKKENTÉSÉRE IRÁNYULÓ KORÁBBI TAGÁLLAMI ERŐFESZÍTÉSEKET

Tagállam	A kiotói alappal szembeni 2 % elosztása százalékban
Bulgária	15 %
Csehország	4 %
Észtország	6 %
Magyarország	5 %
Lettország	4 %
Litvánia	7 %
Lengyelország	27 %
Románia	29 %
Szlovákia	3 %